

Pirmā algota darba pieredze

Mārtiņam Skrickim un Robertam Jānim Āboliņam uzņēmumā SC Kuldīga šī esot pirmā algota darba pieredze. Puišiem patīkot fizisks darbs svaigā gaisā un tas, ka paši varot nopelnīt. Ja būtu iespēja, labprāt strādātu visu vasaru.

Kafejnīcās, tirdzniecības vietās, zemnieku saimniecībās un citviet jūnijā darbu sākuši 53 Kuldīgas novada skolēni.

Pašvaldības nodarbinātības projektā jauniešiem līdz 12. jūnijam izsludināta pieteikšanās vakantajām darba vietām jūlijā un augustā. Administratīvās nodaļas speciāliste Baiba Mālniece stāsta, ka aktivitāte esot liela – reģistrējušies 57 darba devēji un jau ap 160 skolēniem. Pieteikties var 16, 17 un 18 gadus sasniegušie, kuri mācās vispārizglītojošajās vai profesionālajās skolās un kuri deklarēti novadā. Kā ik gadu, vairums strādās tirdzniecībā un ēdināšanas uzņēmumos, daļa – apkārtnes labiekārtošanā, arī ražošanā.

SC Kuldīgas valdes priekšsēdis Jānis Jansons stāsta, ka ceļu būves uzņēmums šajā projektā piedalās katru gadu. Pašlaik strādā divi puiši. Objektos uz ceļa jauniešus parasti neiesaistot – viņi palīdz uzturēt kārtībā teritoriju, piemēram, šķiro bruģi, pļauj zāli, zāgē krūmus.

Arī SIA MGS Factory strādā divi skolēni. Līdzīpašniece Sanita Giptere stāsta, ka iepriekšējos gados skolēnu bijis vairāk, bet tad nespējot viņiem veltīt tik daudz uzmanības, lai nodrošinātu labu darbu. Ritenīšu *Dip&dap* ražošanā skolēni darot vienkāršākus, bet tāpat atbildīgus darbus:

eļļu detaļas, sagatavo divriteņus pakošanai, loka kastes.

Jauniešiem darbu vasarā Kuldīgas novada pašvaldība organizē kopš 2011. gada. Skolēni vienu mēnesi strādā četras stundas dienā, atlīdzību saņemot pēc minimālās stundas tarifa likmes.

Jūlijā un augustā notiks līdzīgi Nodarbinātības valsts aģentūras pasākumi. Tajos var iesaistīties jaunieši no 15 līdz 20 gadiem.

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

➔ 6. lpp.

„No vienas puses – dzīvojam, kā dzīvojuši. Laukos drošāk nekā pilsētā. No otras – mūsu tūrisma biznes pilnībā sabrucis,” teic Maras muižas viesu nama saimniece Ilga Pranča-Hartingere.

➔ 8. lpp.

Būvinženieris, dejotājs, autofotoorientēšanās piekritējs, *Stipro skrējiena* dalībnieks Oskars Vītoliņš – jelgavnieks ar Kuldīgas saknēm.

PIEKTDIEN, 12. jūnijā:

- V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas divpadsmitie.
- Ķimales muižai jauni īpašnieki.
- Mobilā lietotne *Apturi Covid*.
- Ko redzēt un darīt Igaunijā.
- Kā sagatavoties pārgājienam.

ISSN 1407-9755

3. lpp. Ziņas vienā laikā: gan TV3, gan LTV *Panorāma*. Kuras skatīties?

5. lpp. Ceļš Kabile-Sabile saremontēts, bet vairāki kabilnieki nav mierā, ka nav īstas autobusu pieturas. Vajag nojumi.

14. lpp. Konkursi brīvbrīdim.

REDZĒJUMS

Kompromisi – vai par labu attīstībai?

Daiga
Bitinieca

Pagājušajā nedēļā Saeimā galīgajā lasījumā vienojusies par 22 no 42 jaunajām pašvaldībām. Tika apstiprināts jaunveidojamais Kuldīgas novads ar administratīvo centru Kuldīgā. Tātad Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likums nosaka, ka novadā pēc nākamajām pašvaldību vēlēšanām pēc gada ietilps Skrundas pilsēta un šādi pagasti: Alsungas, Ēdoles, Gudenieku, Īvandes, Kabiles, Kurmāles, Laidu, Nīkrāces, Padures, Pelču, Raņķu, Rendas, Rudbāržu, Rumbas, Skrundas, Snēpelles, Turlavas un Vārmes.

„Cik tad bieži gada laikā ir bijis uz savas pašvaldības domi jāaizbrauc?”

Faktiski notiek atgriešanās laikā pirms iepriekšējās – 2009. gada – administratīvi teritoriālās reformas, kad bija viens Kuldīgas rajons. Toreiz neizdevās bijušā pašvaldību lietu ministra Edgara Zalāna mērķis rajonu nesaskaldīt. Tur, kur tas palika vienots, izveidojās lielāki novadi, un pieredze rāda, ka tas nav bijis tas sliktākais variants. Un diez vai tāds ir arī tagad, kad situācija desmit gadu laikā mainījusies. Gan iedzīvotāju skaits sarucis, gan cilvēku ieradumi mainījušies, gan pieaugusi iespēja sazināties un dokumentus nokārtot digitāli utt.

Neminot visus ieguvumus, ko reformas ieviesēji aprakstījuši, sākot pašvaldību apvienošanu kā nebūt ne vienkāršu procesu, kā arī iebildumus, man nāk prātā kāds piemērs, ko reiz dzirdēju sarunā starp diviem atšķirīgas nostājas pilsoņiem. Viens sacīja, sak', es

tagad savā pagastā būšu vēl tālāk no savas pašvaldības domes, bet otrs pārjautāja, sak', cik tad bieži tev gada laikā tur ir bijis jāaizbrauc? Un pirmais apmuls. Nevienu. Maksājumi elektroniski, neskaidrie jautājumi elektroniski. Arī sabiedriskajā apspriešanās mūsdienu vairs nav jāsež domes zālē, bet var viedokli aizsūtīt e-pastā vai aizpildīt anketu.

Bet situācijas Latvijā ir dažādas, mūspusē vislielākās bažas, kas labi saprotamas, ir Alsungas novada suītiem pazaudēt savu unikalitāti. Bet tās arī, manuprāt, ir sadzirdētas. Saeimas vairākums atbalstījis priekšlikumu, ka tiks veidots latviešu vēsturisko kopienu un kultūr- vēsturisko kopienu dzīves telpas ilgtspējīgas attīstības plāns. Tāpat Saeima atbalstījusi Valsts prezidenta Egila Levīta priekšlikumu, kas paredz likumā noteikt vietējo kopienu (pilsētu un pagastu) tiesības demokrātiski ievēlēt savus pārstāvjus un piešķirt šīm kopienām kompetenci vietējas nozīmes jautājumu kārtošanai.

Bet divaināks man šķiet balsojums (kompromisu spēles?), kas Latvijā nostiprina septiņu valstspilsētu kā atsevišķu pašvaldību statusu Daugavpilij, Jelgavai, Jūrmalai, Liepājai, Rēzeknei, Rīgai un Ventspilij. Un tuvāko divu gadu laikā pieci ciemi iegūšot pilsētas statusu: Iecava, Koknese, Mārupe, Ādaži un Ķekava.

Varbūt vēl gaidāmi kādi jaunumi? Redzēsim. Darbu pie reformas Saeima turpina šodien. Līdz šim tā izskatījusi 238 no 377 pārsvarā opozīcijas priekšlikumiem, bet atbalstīti jau gan tiek pozīcijas – ir jau 44 pašvaldības pirms gada Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas piedāvāto 35 vietā.

Attapās, ka zīmi nevajag

Kādu laiku Kuldīgā speciāli izbūvētajā stāvlaukumā pie bērnudārza *Ābelīte* bija zīme, kas aizliedza novietot tur automašīnas ilgāk par pusstundu. Līdz ar to stāvlaukums visu dienu bija tukšs un gan bērnudārza darbinieki, gan bērnu vecāki savus auto novietoja Ziedu ielas malās, apgrūtinot satiksmi, kas Jelgavas ielas rekonstrukcijas laikā ir īpaši intensīva arī tad, kad vecāki neved vai nebrauc izņemt savus mazuliņus. Pēc iedzīvotāju vērsšanās *Kurzemniekā* un Kuldīgas novada pašvaldībā stāvēšanas laika ierobežojums nu ir noņemts.

Domes transporta infrastruktūras inženieris Andris Mednis skaidro, ka projekta izpildījumā pieļauta kļūda. „Īsti korekti tas nebija ne vietas, ne laika ierobežojuma ziņā, jo ne vienmēr pusstundā var saģērbt bērnus,” atzīst speciālists. „Par laika ierobežojumu tika runāts saistībā ar aktīvajām rīta un vakara stundām, kad vecāki atved vai izņem bērnus. Tad kādu brīdi ir sastrēgumi, nav droša satiksme. Salīdzinot ar abiem pēriņiem pilsētas bērnudārziem (*Bitūti* un *Cīrulīti*), pie *Ābelītes* ir veikti būtiski satiksmes drošības uzlabojumi, tur ir pietiekami daudz vietu, kur novietot automašīnas, citiem netraucējot un nepārkāpjot noteikumus.”

Dainas Tafelbergas teksts un foto

PĒC PUBLICĒTĀ

Ratiņus uzdāvina

Maija sākumā *Kurzemnieks* rakstīja par kādu vecu vīru no Padures, kuram ļoti vajadzēja dārza ratiņus.

Par to, ka vīrs dzīvo no valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta (64 eiro) un piepelnās, lasītāms pudeles un vākdams citas lietas, ko atrod grāvju un ceļu malās, pastāstīja kāda padurniece.

Kundze lūdza sabiedrības palīdzību, jo vīrietis nekādu nopietnu darbu strādāt nespēj, toties ir godīgs, neubago un nezog. Jūnija sākumā viņa redakcijai atkal piezvanīja: vecajam vīram ratiņi ir uzdāvināti. Viņa ļoti priecējās un saka paldies atsaucīgajiem cilvēkiem.

Inguna Spuleniece

FOTOKOMENTĀRS

Kāda izbadējusies klaiņo apkārt un prasa ēst.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

MANUPRĀT

Var dot otro un trešo dzīvi

Pēc viesošanās pie Hartingeriem Turlavas pagasta Maras muižā prātā palikusi saimnieces Ilgas Prančas-Harteres atziņa: neviena senā ēka Latvijā nav tik sliktā stāvoklī, lai tai nevarētu dot otro un pat trešo dzīvi. Protams, jābūt patīkšanai, gribēšanai un arī naudai. Bet secība ir tieši tāda. Ar naudu vien līdzēts nebūs. Padures muižas īpašnieks Jānis Lazdāns savulaik papildināja, ka vēl svarīgāki ir domubiedri, jo viens nav karotājs. Arī Hartingeriem talkā nāk Ilgas māsa Ritas Prančas ģimene, tomēr viņi pierādījuši, ka ļoti daudz spēj paši: vējtveri restaurēt, parku sakopt, īstenot sen lolotas idejas par koncertiem un ziedu labirintu. Ja Imantam Lancmanim un domubiedru grupai nebūtu patīkšanas un gribēšanas, mums nebūtu arī Rundāles pils. Un priecē ziņa, ka beidzot cerība par gādīgiem saimniekiem pavīdējusi arī Ķīmales muižai Padures pagastā, kas jau likās nolemta iznīcībai. Vienmēr esmu apbrīnojusi un nedaudz neesmu sapratusi tos, kuriem ir doma uzpost vecās ēkas. Bet ir tik jauki redzēt večiņas, kas uzvilkušas savam gadsimtam atbilstošas kleitas un rāda cēlumu, vienlaikus savus atjaunotājus pieņemot ar labestības pilnu auru. Lai tiem labajā nozīmē trakajiem veicas!

Inguna Spuleniece

Kurzemnieks

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitinieca – 63350567,

redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnāliste: Inguna Spuleniece – 63350565,

inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;

Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com;

Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;

Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;

Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;

Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās.

Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespējamais SIA Poligrāfijas grupa

„Mūkusalas” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 2949.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Par valodu jārūpējas pašiem

Jānis Veckrācis, Ventspils augstskolas pasniedzējs, maģistrantūras programmas *Lietišķo tekstu tulkošana* direktors, tulkojumzinātnes pētnieks:

– Latviešu valodas saglabāšana ir tikai un vienīgi mūsu rokās. Ja tajā nerunāsim un nelasīsim mēs, to nedarīs neviens cits – ne angļis, ne portugālis, ne čiliets.

Bieži iznāk saskarties ar tā saukto ierēdņu valodu. Tā savā ziņā ir žargons, kas tiek lietots ļoti plašā areālā. Lasot un tulkojot, piemēram, Eiropas Savienības tekstus, bieži var redzēt, ka tas kļūst gandrīz vai par valodas paveidu. Kā ar valodas paveidu tur viss kārtībā. Tas skaidrs, ka tāpat zinātnes valodai ir sava specifika, un specifiska ir valoda citās jomās. Būtiskākais manā viedoklī vienmēr ir zināšanu fons, ar kādu savas jomas valodu veidojam. Tā, lai būtu kaut cik uzkrāts valodas kods un zināšanas, kas ļauj dot elastību un redzēt sistēmisko pusi.

Otra lieta ir atbildība – nedarīt tikai to vienkāršāko, piemēram, angļu vārdam piekabina latviešu galotni, un aiziet! Tā jau latvieši varēja rīkoties arī 19. gadsimtā, piekabīnī galotni visiem vācu vai krievu vārdiem. Bet nē! Alunāns un visi pārējie, Raini ieskaitot, tos vārdus darināja. Tas tolaik nebija ne viegli, ne ērti, bet viņi darija.

Tagad tiek izstrādātas latviešu valodas jaunās pamatnostādnes tuvākajiem septiņiem gadiem.

Mēs, valodnieki, cenšamies kliegt, cik skaļi varam, ka terminradē jāgulda pēc iespējas vairāk naudas. Skaidrs, ka jaunais zinātnieks vai tas pats ierēdnis, ja attiecīgā vārda latviešu valodā nav, labākajā gadījumā kaut ko izgudros pats, bet visbiežāk piekabīnās kaut ko klāt vārdam svešvalodā.

Varam jau runāt par dažādu datu bāzu veidošanu, bet viss sākas ar attieksmi. Skaidrojošajā un sinonīmu vārdnīcā *Tēzaurus* var redzēt, ka *ekselence* latviešu valodā nozīmē personas titulu, bet, ja cilvēkam tajā pašā zinātnes jomā nav motivācijas *Tēzauru* atvērt un paskatīties, tad viņš arī ieraksta: *ekselences centrs*. Un viņam nospļauties, ka latviešu valodā tas nekādā ziņā neder. Tādā gadījumā nelīdzēs arī pasaulē perfektākās datu bāzes. Bet, ja pašiem latviešiem nav motivācijas rūpēties par savas valodas kvalitāti, – ko tad tur!

Katram blakus neizstāvēsi, un tas nav jādara. Neatbalstu arī valodas policijas principu. Vislabāk, ja katram no mums būtu motivācija. Neatceros, ka bērnībā kāds man būtu teicis, ka valoda ir vērtība. Nav ģimenē vajadzīga didaktika – viss veidojas no vides.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kādus ziņu raidījumus skatāties televīzijā? Kā vērtējat to, ka kopš pandēmijas sākuma TV3 ziņas un LTV1 raidījums *Panorāma* tiek raidīti vienā laikā?

Dace Grandberga, pavāre:

– Katru vakaru astoņos skatos TV3 ziņas. Vīram tās patīk, tādēļ arī es tās izvēlos. Citreiz arī *90 sekundes* no rīta ieslēdzu, bet – kā sanāk. *Panorāmu* nekad neskatos un pat neesmu pamanījusi, ka tiek raidīta tajā pašā laikā.

Vineta Slaviņa, tirdzniecības darbiniece:

– Kad ir laiks, vakarā skatos TV3 ziņas. Šad tad ieslēdzu arī *Panorāmu*, bet, tā kā biju iesākusi skatīties LNT ziņas un to diktori tagad ir TV3, izvēlos tās. Pirms tam man tās ziņas nesaistīja, bet tagad patīk, kā tiek pasniegtas. Mani netraucē tas, ka abos kanālos raida vienlaicīgi. Kad ir reklāmas pauze, pārslēdzu otras.

Ārijs Roslēvičs, garīdznieks:

– Pēdējā laikā ziņas skatos maz. Pārskatu īsumā visos kanālos, bet neiedziļinos. Sakarā ar notikumiem pasaulē un vīrusu cilvēkos par daudz tiek sētas bailes. Piesardzība ir laba, bet baidīties nav labi.

Cilvēki jānomierina, bet ziņās tas netiek darīts. Parastā situācijā jāpārskata dažādi ziņu avoti, tad var gūt pareizu priekšstatu par to, kas patiesībā notiek. Tas, ka abos kanālos raida vienlaikus, ir ļoti slikti.

Pāvels, uzņēmējs:

– Televīzoru vispār skatos ļoti reti, ziņas noteikti ne. Kādreiz ieslēdzu mūzikas vai bērniem paredzētos kanālus. Par to, kas interesē, pameklēju internetā un izlasu rakstos dažādos portālos.

Arī Krievijas vai Anglijas. Par to, kas aktuāls Latvijā, parasti kāds feisbukā ir nošerojis.

Zane Miltiņa, dekrēta atvaļinājumā:

– Televīziju skatos minimāli. Ja skatos, tad iecienītākais kanāls ir TV3. Tur ir interesanti seriāli, raidījumi. Šad tad paskatos arī *Panorāmu*, bet ļoti reti. Droši vien raidīt ziņas abos kanālos vienā laikā nav pareizi.

Vera Dukure, pensionāre:

– Agrāk ziņas skatījos LNT kanālā, tagad TV3. Man bija ļoti vecs televizors, un brālis uz 80. dzimšanu uzdāvināja jaunu. Tajā Latvijas 1. kanāls nav uzstēllēts, tādēļ *Panorāmu* neredzu. Nav arī vajadzības. Es pa dienu televizoru neskatos, vakarā mazmeitiņa grib skatīties savus raidījumus, bet sešos un astoņos vakarā ir mans ziņu laiks.

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

MUMS RAKSTA

Panduss uz nekurieni

Kurzemnieka lasītāja Dagnija Jankovska norādījusi uz vairākām vietām Kuldīgā, kur, viņasprāt, atrodas vecpilsētai neatbilstošas inženierbūves. Starp tām ir arī panduss Liepājas ielā pie veikala *Saldo*.

Liepājas ielā celiņš, kas savulaik veda uz nu jau nojaukto kiosku, ilgi tāds nebūs. Vietas īpašniekam ir dažādas idejas.

„Es saprotu, ka pēc īpašnieka vēlmes tika nojaukts tirdzniecības kiosks pie veikala, bet nesaprotu, kādēļ netika demontēts panduss, kas nekur neved. Tā galā ir strupceļš. Vecpilsētu tas neizdaiļo un praktiski nav lietojams. Tur varētu iekopt apstādījumus,” uzskata D. Jankovska.

Būvvaldes speciālisti paskaidroja, ka panduss nav pašvaldības īpašums. Neesot zināms, kādēļ

īpašnieks to nenojauca, kad tika demontēts kiosks. Speciālisti uzsver, ka preses kiosks Liepājas ielā 21, kura pievadceļiņš bija šis panduss, netika apsaimniekots un kļuva par vidi degradējošu būvi, kas radīja bīstamību garāmgājējiem. Ēkas īpašnieks bīstamību novērsa. Savukārt panduss nav ne vidi degradējošs, ne bīstams, tādēļ pašvaldībai nav iemeslu pieprasīt to nojaukt.

Blakus veikala *Saldo* un SIA *Rožu nami* īpašnieks Gatis Rozenfelds, kuram pieder panduss, tāpat uzskata, ka šobrīd to nojaukt nav nekāda pamata. „Ir dažādi sapņi un idejas, ko šajā vietā ierīkot. Jau gadu par to domājam. Kad ideja būs nokerta, vieta izskatīsies pilnīgi citādāk,” viņš uzsver.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Sunim un saimniekam pats svarīgākais ir nodibināt saikni un cieņu, jo ne velti ir teiciens: „Suns ir cilvēka labākais draugs.” To var sasniegt nevis ar drastisku dresūru, bet gan ar izpratni un šādu audzināšanas modeli. Būtībā vienlaikus ar mājas mīluli mācām arī saimnieku,” secina Ginta Lešinska no Labas uzvedības skolas suņiem.

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Nometnes ļoti pieprasītas

Kuldīgas novada pašvaldība šovasar finansiāli atbalstīs vasaras nometnes jūlijā un augustā. Maija domes sēdē deputāti apstiprināja projektu *Vasaras interešu un talantu skola 2020*, kas ļaus novadā deklarētajiem bērniem un jauniešiem, kā arī novada izglītības iestāžu audzēkņiem no pieciem līdz 16 gadiem vasarā savus talantus attīstīt nometnēs. No budžeta tam paredzēti 9900 eiro, vienai nometnei – maksimāli 900 eiro.

Pie bērnudārza būs droši

SIA Taku meistars Skrundā pie bērnudārza Liepziedīņš ierīko laukumu automašīnām.

Pie Skrundas pirmsskolas izglītības iestādes *Liepziedīņš* tiek būvēts automašīnu stāvlaukums.

Kā stāsta novada domes priekšsēde Loreta Robežniece, novembrī pabeigta bērnudārza rekonstrukcija, un mazie skrundenieki, kā arī bērni no pagastiem atgriezās modernās telpās. Pēc pārbūves iestādē var

uzņemt gandrīz 150 bērnu. Daudzi vecāki savas atvases veda ar automašīnām, taču tās novietot nebija droši, jo ielas malā tām nebija paredzēta vieta. Saldus ielā pie bērnudārza gan ir ierīkoti divi ātrumu bremzējošie vaļņi un zīme, kas neļauj braukt ātrāk par 30 km/h, tomēr satiksme ir diezgan intensīva, īpaši brīžos, kad bērnus atved vai no bērnudārza

izņem. Tāpēc izlemts atvēlēt naudu stāvlaukumam.

Darbs uzticēts vietējam uzņēmumam *Taku meistars*. Kopējās izmaksas ir nepilni 15 tūkstoši eiro no pašvaldības budžeta. Plānots, ka līdz augustam stāvlaukums būs gatavs.

Daina Täfelberga
Aivitas Staņevičas foto

Vasaras lidojums ir sācies

Pelču bērnu pasākumā *Ielido vasarā* galamērķis sasniegts – lidmašīna ar pasažieriem gatavojas nolaisties. Rautiņu ģimenei no Ābeļciema – Akselam (2), Linardam (5), mammai Undīnei un Filipam (7) – balonus pasniedz kultūras un sporta organizatore Baiba Mežiņa.

Sākoties skolēnu brīvlaikam, Pelču pagastā ir tradīcija bērniem rīkot pasākumu, un tāds bija arī šogad ar nosaukumu *Ielido vasarā*.

Covid-19 ierobežojumu dēļ viss iecerētais nav varējis notikt, tāpēc, lai pasākums tomēr notiktu, organizatoriem bija jāatrisina virkne jautājumu, piemēram, lai tiktu ievērota distance. „Kad bērns ir priecīgs, viņš skrien un par ierobežojumiem nedomā,” saka kultūras organizatore Baiba Mežiņa. Tādēļ lidot iedomātā lidmašīnā šķitis vispiemērotākais variants, kā bērnus sasēdināt. Pasākums esot izdevies – 20 bērnu priecājušies, atsaucīgi piedalījušies *lidojumā*, spēlēs, atrakcijās.

Šis bija pirmais pasākums, bet šomēnes gaidāmi vēl vairāki. Jau rīt, 10. jūnijā, 15.00 *Pagrabiņā* notiks pēcpusdienas senioriem, muzicēs ģitārists Aivars Konutis. 13. jūnijā pagasta domubiedru grupa *Kopa* dosies pārgājienā, lai Pelčos atklātu kādu pastaigu maršrutu, bet vakarpusē pie tautas nama muzikālajā vakarā kopā sanāks jaunieši. 17. jūnijā Pelčos viesosies zāļu sieva Līga Reitere, kura stāstīs par Jāņu tradīcijām un augu alfabētu: ko iepīt vainagā, kā augus izmantot. Bet 21. jūnijā Līgo akcijā pagasta ansamblis *Avots* gan Ābeļciemā, gan centrā dosies aplīgot mājas, sveiks Līgas un Jāņus.

Intas Jansones
teksts un foto

VUGD ZIŅO

Dzer, brauc un avarē, mežā sadeg auto

Trijās diennaktīs (no 5. jūnija 6.30 līdz 8. jūnija 6.30) Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kurzemes reģiona brigāde saņēmusi 19 izsaukumu: sešus uz ugunsgrēku, astoņus uz glābšanas darbiem, bet pieci bijuši maldinājumi.

Piektdienas vakarā ugunsdzēsēji traucās uz Virkas ielu Kuldīgā, jo saņemts izsaukums par iespējamu degošu automašīnu. Kā *Kurzemniekam* pastāstīja aculiecinieki, pēc tālāka brauciena autovadītāja jutusi, ka no mašīnas nāk deguma smaka, tādēļ drošības pēc zvanīts VUGD. Par laimi, priekšstats bijis maldīgs, un uguns izcelšanās glābēji nekonstatēja.

Sestdien 8.37 saņemts izsaukums uz ceļu Kuldīga–Skrunda, kur avarējusi vieglā automašīna *Audi* ar diviem cilvēkiem. Viens bijis iespiests, un glābēji ar imobilizācijas dēli cietušo atbrīvojuši un nodevuši ātrajai palīdzībai, kas abus vīriešus nogādājusi Liepājas slimnīcā. 9.35 VUGD darbs notikuma vietā pabeigts. Žurnālistam apskatot braukšanas trajektoriju, bija nojaušams, ka spēkrats traucies lielā ātrumā, un salonā atradās iztukšota alkohola pudele.

Svētdien Kuldīgas ugunsdzēsējiem nācās traukties uz Rumbas pagastu, kur uz meža ceļa dega vieglā automašīna *Volvo*. Tās īpašniece laikrakstam pastāstīja, ka braucot pamanīta: no motora pārsega apakšas sākuši celties dūmi, un uguns izplatījies lielā ātrumā. Kā novēroja *Kurzemnieks*, automašīna sadega pilnībā.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Baida bērnus, uzvedas dīvaini

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks **Kaspars Šabāns**.

1. jūnijs. Dārzniecības ielā divi nāburgi kašķējas un viens otram draud. Aizbraucam, iesakām rakstīt Valsts policijai iesniegumu par draudiem. Palīdzam ugunsdzēsējiem nodrošināt kārtību Raiņa ielā, kur izcēlies paugstinātas bīstamības ugunsgrēks. Tad zvans no Valsts policijas, ka Mucenieku ielā bērnu laukumā kāds vīrietis baidot bērnus. Aizbraucam, un noskaidrojās, ka vīrietis tiem iedevis desmit eiro saldējumam, bet bērni neatdod pārpalikumu. Tad signāls par citu vīrieti, kurš Mucenieku ielā kaitinot jauniešus. Vīrietis skaidro, ka tie viņu grūstījuši. Signāls no Valsts policijas, ka Raiņa ielā ir agresīvs vīrietis. Ar neatliekamo medicīnisko palīdzību viņš nogādāts Liepājas slimnīcā. Vairākiem autovadītājiem uzrakstīti protokoli par nepareizu auto novietošanu ielas malā.

2. jūnijs. Kāds vīrietis izdomājis pačurāt Pilsētas laukumā. Protokols, un viņš tiek nogādāts mājās. Zvans no Mārtiņsalas glābējiem, ka pienācis kāds jauniets un kaut ko nesakarīgi murmina. Mums tajā laikā ir aizturē-

tais – nevaram ierasties. Kad atbrīvojamies, nākas braukt uz Liepājas ielu, jo tur atrodas vīrietis ar pārsistu galvu. Izsaucam mediķus. Tad braucam uz Priedaini, kur kāds staigā starp mājām un baida bērnus. Viss tiek nokārtots.

3. jūnijs. Atkal zvana Mārtiņsalas glābēji par to pašu jaunieti, kurš jau iepriekš uzvedies neadekvāti. Nogādājam pie ārstiem.

4. jūnijs. Zvana no slimnīcas, lai vedot kādu vīrieti uz pilsētu, bet, kad aizbraucam, atklājas, ka viņš ir tādā reibumā, ka nevar pat piecelties. Šoreiz palīdzību atsakām. Zvans: bijušajā *Vulkānā* būvgružos atrasti kauli. Nofotografējam, bet ir skaidrs, ka tie ir seni dzīvnieku pārpalikumi. Kuldīgas tirgū tiekot pārdotas maijpuķītes. Tirgus darbiniece noskaidro, ka tās audzētas dārzā, jo mežā tās lasīt aizliegts. Nākas palīdzēt kādam pārmēru iereibušam, kuram žvingulis jāizguļ mūsu iecirknī un jāsaņem protokols. Tad zvans no sociālā dienesta par vīrieti, kurš uzvedas neadekvāti un devies ielās. Zvans par vīrieti, kurš jau atkal uz soliņa Pārventā lieto alkoholu.

Tas ir sens mūsu klients. Nogādājam mājās, izrakstām kārtējo protokolu.

5. jūnijs. Zvana no sociālā dienesta – jāpalīdz kādu vīrieti nogādāt uz medicīnas iestādi Liepājā. Liepājas ielā cilvēki diedelējot naudu. Izskaidrojam, ka pārmērīga uzbāzība visiem nav pa prātam.

6. jūnijs. Gudeniekos kādā sētā atrodies 30 suņi. Tuvākajā laikā brauksim pārbaudīt. Vīrietis pie veikala *Rimi* rāpojot pa ielu – braucam palīgā. Vakara patruļa uzraksta protokolu vīrietim, kurš veikala atvērīš grādīgā pudeli un dzer.

7. jūnijs. Naktī vairāki zvani, ka vietām cilvēki sarīkojuši ballītes ar skaļu mūziku. Vienā gadījumā pārrunas, par citu atzvana, ka izslēguši paši. Rīta agrumā nākas mājās nogādāt sagurušu vīrieti, kurš, sēžot uz ielas, malko alu. Zvana Mārtiņsalas glābēji, ka uz rumbas atrodas divi jaunieši, viens nomakšķerējis lielu zivi. Kamēr braucam, jaunieši pamūk, bet mums viņi ir zināmi, un tiks sākti lietvedība.

Alberts Dinters

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Grib kārtīgu autobusu pieturu

Lai arī *Latvijas Valsts ceļi* (LVC) remontējuši ceļu Kabile–Sabile un tas bijis nepieciešams, vairāki kabilnieki nav apmierināti, ka nav uzlabotas autobusu pieturas.

GATAVI IZRĀDĪT INICIATĪVU

Zemnieks Ainars Guštīlo saka: „Autobusu pieturā *Upmaļi* gaida gan pieaugušie, gan bērni. Mācību laikā te sapulcējas vismaz desmit bērnu, kuri brauc uz skolu. Esmu *Latvijas Valsts ceļiem* lūdzis, lai tur vismaz vienā pusē uzliek pieturu ar nojumi. Vienīgā atbilde, ko saņemu: nav naudas. Ja kaut kas jātaisa, tā uzreiz skaitoties celtniecība, kam vajagot projektu.

Es būtu gatavs nopirkt sertificētu nojumi, uzlikt pamatu, sakārtotu arī dokumentus, jo no valsts to nesagaidīsim. Es uzskatu, ka trīs četri tūkstoši valstij nav barga nauda. Saka, ka ceļš remontēts pēc Eiropas standartiem, bet autobusam apstājoties, cilvēkam jākāpj grāvī – tas ir smieklīgi! Vasarā grants ceļš ļoti put, un, ja te jāpastāv kaut vai dažas minūtes, tad esi noputējis, jo nav, kur paslēpties. Pilsētās viss attīstās, bet kāpēc laukos nekas nevar attīstīties? Mēs šeit dzīvojam un esam gatavi to izdarīt. Bet neļauj, jo tā nedrīkst. Kāpēc nevaram kaut ko darīt, lai šo vietu uzlabotu? Mēs esam tādi cilvēki, kuri labprāt izrādītu savu iniciatīvu.”

TUR, KUR VAJAG, – NAV

Kabilniece Inga Rēpiņa: „Pirms vairākiem gadiem jau prasīju, lai tiek uztaisīta normāla pietura, jo šī ir ļoti vējaina vieta. Ja ir lietūs, bērni uz skolu aizbrauc pilnīgi slapji, sēž solā mitrām drēbēm un tad slimo. Kad sāku par pieturu cīnīties, mans mazdēls sāka iet 1. klasē, un šogad viņš beidz devīto. Nekas uz priekšu nav gājis. Tur, kur tās pieturas vajag, tur nav. Braucot uz Kuldīgu, ir vairākas, kurās autobusu kaut kad gaida varbūt viens cilvēks, bet šeit gaida

Ainaru Guštīlo, Ingu Rēpiņu, Annu Zagorsku un citus kabilniekus neapmierina autobusu pieturas *Upmaļi* stāvoklis. Tur transportu gaida gan skolēni, gan vecāki cilvēki.

Autobusu pietura Kabiles centrā tiks labiekārtota par pagasta pārvaldes naudu.

gan veci, gan jauni. Rudenī, ziemā te ir briesmīgi! Arī autobusa šoferis nav apmierināts, ka kāpj iekšā slapji, bet neko nevar darīt.”

Pagasta iedzīvotāja Anna Zagorska piebilst: „Grāvis ir drausmīgs. Būtu

Nesen *Latvijas Valsts ceļu* ierīkotā caurteka ar elektrības stabu vidū.

vismaz saliņu uztaisījuši, lai cilvēkiem ir, kur palikt. Pašlaik jāstāv uz ceļa vai grāvī.”

A.Guštīlo ievērojis vēl vienu vietu tajā pašā ceļā: „Ir viena interesanta vieta, kur izbūvēta caurteka, bet elektrības

Autobusu pietura *Upmaļi*.

stabs pa vidu. Tur nav iespējams normāli uzbraukt uz lauka.”

JĀSĀK AR PAŠVALDĪBU

LVC komunikācijas daļas vadītāja Anna Kononova skaidro: „Uz vietējās nozīmes ceļa V1300 ir pabeigta grāvju atjaunošana 1,8–8,7 km, ikdienas uzturēšanā plānots atjaunot arī grants segumu. Pašvaldība nedrīkst saviem ceļiem paredzēto valsts naudu ieguldīt citu īpašnieku ceļos. Ja tā ir nevis valsts dotācija, bet gan pašvaldības budžeta finansējums, ko vietvara vēlas ieguldīt, tas nav liegts, un tai būtu jāsaņemas ar LVC reģionālo nodaļu un jānoslēdz sadarbības līgums. Līdz šim tāda iniciatīva nav bijusi. Ja iedzīvotāji vēlas savu iniciatīvu realizēt, viņiem jālūdz pašvaldība, lai tā savukārt vērstos LVC.”

Par caurteku A.Kononova atbild: „Ceļa pievienojums pēc iedzīvotāju iesnieguma tika izveidots uz divu īpašumu robežas, lai vienlaikus apkalpotu vairākus īpašumus un nebūtu jāiedibina servitūts. Par izvēlēto vietu iesniedzējs informēts pirms izbūves, un līdz šim pretenziju nav bijis. Stabs ir aptuveni 14 m no autoceļa ass (vidus). Ja tiešām radušās problēmas pēc tam, kad iedzīvotāji tam piekrituši, aicinām vērsties LVC nodaļā – meklēsim risinājumu.”

DOMĀS, KĀ UZLABOT

Kabiles pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose skaidro: „Iedzīvotāji vairākkārt sūdzējās, ka autobusu pieturām nav nojumes, kurās gaidīt transportu, un sliktos laika apstākļos nav, kur patverties. Vienai šādai pieturai nojumi ierīkosim pagasta centrā. *Latvijas Valsts ceļiem* tas bija jādara, bet neizdarīja, tāpēc esam apņēmušies izdarīt. Ir sāka projektēšana, lai šogad varam pieturu sakārtot. Arī par to, ka *Upmaļos* vajag nojumi, esam saņēmuši sūdzības. Bet būvniecībai vajag projektu, saskaņošanu. Arī es uzskatu, ka šeit vajadzīga nojume, jo skolēnu autobusu gaida septiņi bērni un sabiedriskais autobuss brauc četras reizes dienā. Domāsim, kā to atrisināt.”

Pagastā atgriezies dzīvība

Kabilē gaidāms kino, radošā darbnīca un Jāņu sveiciens. „Jāsāk kaut ko darīt, jo cilvēki pēc sabiedrības noilgojušies. Protams, ievērojot noteikumus,” pastāstīja pagasta pārvaldniece Elīna Ose.

„Viens no pasākumiem būs radošā darbnīca, kurā no skaliem tiks veidota paplāte pīrādziņiem. Saieta nams *Sencis* ir pietiekami liels, lai zālē varētu izvietot galdus, ievērot valstī noteiktās distancēšanās prasības. Plānojam 12. jūnijā brīvdabas kino – filma vēl nav izvēlēta, bet gribam tādu, lai var skatīties jebkura vecuma cilvēki.

Nesen klātienē atsāka tikties amatiereteātris. Līdz šim aktieri sazinājās ar videozvanu vai vatsapā. Tagad domājam par Jāņiem. Tā kā zaļumballe, visticamāk, izpaliks, domājam, ka amatiereteātris varētu Līgo vakarā ar muzikālu sveicienu izbraukt Kabilei cauri. Gribas cilvēkus svētkos uzmundrināt,” saka E.Ose.

Viņa uzskata, ka kopumā šis periods pagastā bijis pat interesants: „Ārkārtējā situācija pierādīja to, ka varam dzīvot un strādāt arī citādāk. Žēl par kultūras pasākumiem, kas bija jau saplānoti. Arī tagad cilvēki interesējas, kad būs. Tiklīdz varēs to darīt, rīkosim.

Viss sāk plaukt un zaļot, līdz ar to parādījusies rošiņa. Iedzīvotāji darbojas dārziņos, ekskursanti brauc uz muižu, caurbraucot apstājas cilvēki arī no citām Latvijas vietām.”

Skaista purva taka

Kalnansu purva taka.

Viens no populārākajiem apskates objektiem Kabiles pagastā ir Kalnansu purvs nepilnus piecus kilometrus uz dienvidiem no Kabiles centra. Kopš maija beigām taka atkal atvērta apmeklētājiem.

Latvijas Valsts mežu Dienvidkurzemes reģiona meža apsaimniekošanas plānošanas vadītāja Dace Gūtmane stāsta: „Kalnansu purva taka izveidota 2008. gadā. Pirms tam pagasta entuziasts Aivars Bergmanis bija izveidojis taku no apaļām koka ripām, lai piekļūtu purva ezeram. Pēc 2008. gada divas reizes bijuši remontdarbi, bet pagājušajā gadā ieviesti uzlabojumi, starp dēļiem samazinot spraugas, lai taka būtu pieejama arī cilvēkiem ratiņkrēslā. Izbūvēti arī paplašinājumi, lai apmeklētāji var samainīties. Taka

ir 550 m gara. No 22. maija tā atkal ir atvērta, bet pārvietošanās organizēta pa apli – vienā virzienā, lai cilvēkiem nav jāsamainās un var ievērot distanci.

Teritorijas uzturēšanai tiek slēgti līgumi. Sakopšana un atkritumu aizvākšana notiek divas reizes mēnesī – mēneša otrajā un ceturtajā pirmdienā.”

Šī vieta atrodas 90 m virs jūras līmeņa. Kalnansu purvs ir tipisks augstā purva paraugs, kas aizsargājams tāpat kā apkārtnē (kopumā ap 30 ha). Saimnieciskā darbība te pilnībā aizliegta. Pirms Otrā pasaules kara nedaudz iegūta kūdra, briketes žāvētas uz īpašiem rāmjumiem no egļu kārtīm, virs kuriem uzbūvēts jumtiņš. Tagad koka laipa ved ap Bezdibeņa ezeru, un tūristi purva skaistumu var novērtēt sausām kājām.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Muižas īpašnieces māsa Rita Pranča un māsasvīrs Andrejs Bovtovičs ir mākslinieki, kuri mēdz iemūžināt gan apkārtni, gan pašu ēku. Šī ir Andreja glezna.

PLĀNA B NAV, BET CERĪBA NEZŪD

„Lai gan mūsu business Covid-19 laikā apstājies pilnībā, visiem palīdzības sietiem birstam cauri,” secina Turlavas pagasta Maras muižas saimnieki Ilga Pranča-Hartingere un Verners Hartingers.

Maras muižas īpašniece Ilga Pranča-Hartingere: „Covid-19 mums trāpīja dziļi – viss apstājies. Tomēr ziemā jau bijām pieraduši dzīvot vienatnē – bez cilvēkiem, bez putniem. Lielu pasākumu un burziņu mums nepietrūkst.”

Maras muižas senākās pagraba velves saglabājušās kopš 1550. gada, bet pati muiža – kopš 1750. gada. Padomju gados te dzīvojuši kolhoznieki. Atjaunojot ēku un iekārtojot dārzu, tagadējie saimnieki atraduši daudzas liecības par katru vēstures posmu – sākot ar pirmo krāšņu podiņu lauskām, beidzot ar padomju gados ierastajiem šķīvjiem. Virsējā slānī bijis arī diezgan daudz lētā odekolona pudelišu, nosmejas Hartingeri.

Ilga smejas, ka B plāna nav: „Iespēju viesu namam pārkvalificēties pilnīgi uz kaut ko citu neesam apsvēruši. Neredzu tādu piedāvājumu, ko varētu pārdot virtuāli. Saprotam, ka šis gads būs ar ļoti maziem ienākumiem, bet ceram izdzīvot. Ceram, ka gada laikā cīņā ar jauno koronavīrusu parādīsies vakcīna, tādēļ domājam, ka nākamgad tūrisms atjaunosies. Labākā ziņa ir tā, ka rezervācijas tiek pārceltas uz nākamo gadu. Tātad šis laiks jāpārdzīvo.”

TRĀPĪTS DZIĻI

„No vienas puses – dzīvojam, kā dzīvojuši. Laukos ir drošāk nekā pilsētā. Bet no otras puses – mūsu tūrisma business pilnībā sabrucis,” teic viesu nama saimniece.

15. maijā, kad muiža atkal vērsi durvis, pirmie viesi bijuši vietējie – tūristi, ar kuriem vēl neesot rēķinājušies. „Mūsu specializācija ir ārzemnieki, galvenokārt vāciski runājošie. Viņi atceļa ļoti daudz rezervāciju – katru dienu to apstiprināt bija kā darbs. Pasaule mainījās krasi un negaidīti! Visi grib zināt, kad tas beigsies, bet simtprocentīgi labu ziņu nav.” I.Pranča-Hartingere domā, ka tūrisma vēl ilgi ietekmēs arī cilvēku bailes pat tad, ja valdības pateiks, ka pulcēšanās un ceļošanas brīvība ir atgūta.

TAUPĪBAS REŽĪMĀ

No valsts puses Maras muižas īpašnieki nav saņēmuši nekādu palīdzību. „Mēs neatbilstam kritērijiem. Tūrisms ir ļoti specifiska nozare – darbošanās iedalās sezonā un nesezonā. Ziemas ienākumi, īpaši laukos, ir ļoti zemi.

Arī no pašvaldības neko saņēmuši neesam. Tas ir visgrūtākais, jo paliekam pilnīgi vieni. Dzīvojam tik taupīgi, cik vien spējam. Gaidām, vai kaut kas nemainīsies. Ceram, ka valdība būs objektīva un labvēlīga visiem uzņēmējiem. Īstenībā atbalsts vajadzīgs visiem Latvijā dzīvojošajiem – bez kontroles un sijāšanas. Tie varētu būt kaut 180 eiro mēnesī, bet visiem bez izņēmuma. Tas būtu taisnīgi,” pārliecināti muižas saimnieki. Ilga atzīst, ka šosezon, visticamāk, nepieņems pat tās divas meitenes, kuras parasti ņem darbā.

„Tūrisma esam sešus gadus, attīstoties pakāpeniski. Kamēr nokļuvām tur, kur bijām pērn, nogājām garu ceļu. Mums jau ir atpazīstamība, rezervācijas, izveidojies labs viesu loks. Daļa ir nezināmi, bet daļa – no labi zināmām aģentūrām Vācijā un Lietuvā. Viņi gan individuālus tūristus sūta, gan braucienus organizē, piemēram, trim dienām Kurzemē. Viņi meklē kaut ko unikālu, nestandarta, un mēs šajā piedāvājumā iekļaujamies.”

DARA PAŠI

Ilga gan priecājas, ka tukšais laiks ļāvis padarīt nespēto, īpaši to, kas neprasa lielus ieguldījumus. „Dzīvojot muižā, visu laiku kaut kas jāremontē. Mums nekad nebija laika restaurēt iekšējo vējtveri, jo viesi pavasarī nāca agri, bet rudenī vēlu un ziemā to darīt nevarējām. To nu šogad atjaunojām. Darbojos pati, jo muižā jādarī visu. Ja gaidīsi

„Ja redzam skaistu, vecu, bet pamestu lietu, kas nikuļo, mums ar vīru sāp sirds. Labāk ieguldīt laiku, lai to atdzīvinātu.”

tikai profesionāļus, kas izmaksā dārgi, tālu netiksi. Izrādās, ka ar durvju restaurāciju māku tikt galā.” Ilga izmantojot dažādas iespējas mācīties – apmeklējusi teju visus Kuldīgas restaurācijas centra seminārus.

Jautāta, kur ņem enerģiju, viņa atbild vienkārši: „Patīk! Tas arī ir galvenais, ka mums ar vīru patīk atdzīvināt skaistas un vecas lietas. Tās parasti ir ļoti labas. Atjaunotas dzīvo otro un pat trešo dzīvi.” Ilga uzsver: ja ir vēlme, neviena vecā muiža nav tik sliktā stāvoklī, lai to nevarētu atdzīvināt. Jābūt tikai lielai patīkšanai un gribai.

LAIKS PADOMĀT

Maras muižu ietver plašs parks. Tajā īpašniece iekopusi dažas dobes, bet citu dara daba. Šobrīd krāšņi zied mārupuķītes un neaizmirstulītes.

„Mēs par šo laiku arī priecājamies, jo ir izdevies apturēt skrējieni un iegūt mieru. Kā jau mazā uzņēmumā – visu esam darījuši paši, viesus uzņēmuši kā ģimenē. Tagad ir laiks padomāt, ko remontēt, ko pārveidot parkā un dārzā. Parks visu laiku mainās – tā ir dzīva būtne. Ja

divus gadus neko nedarīsi, būs džungļi. Dārzā gribu sakārtot lielo dobi, izveidot puķu labirintu. Tam jābūt pareizi stādītam, lai iznāk meditācijas pastaiga. Šī lieta man ir galvā vairākus gadus, bet tā īsti saplānot laika nebija. Tagad tam esmu pieķērusies.”

BAVĀRIEŠU ĒDIENI, MŪZIKAS VAKARI

Maras muižā rikota dažādu ēdienu degustācija, vietējiem cenšoties piedāvāt citādas garšas, bet izmantojot tos produktus, kas izaug šeit. „Mans vīrs ir bavārietis no Minhēnes. Bavārijas ēdieni bija pirmie, kas man ienāca prātā. Mums to ļoti trūkst, arī es pie tiem biju pieradusi. Sāku audzēt sparģeļus. Tagad pametu – nevarējām dārzā izaudzēt tik, lai degustācijā pietiktu vismaz 25 cilvēkiem. Vajadzēja piepirkt. Bet cilvēkiem interese ir. Stāstīju, kā sparģeļi aug, kopā tos pagatavojām. Ja izdomāsim, kā virtuvē ievērot divu metru distanci, degustācijas turpināsim. Labā laikā varētu darboties dārzā,” prāto Ilga.

„Šim gadam bijām saplānojuši četru koncertu ciklu ar Liepājas simfoniskā orķestra mūziķiem.

Arī tam ilgi gatavojos, līdz nobriedu. Ir programma, rakstījām projektu un saņēmām nelielu atbalstu no *Latvijas Valsts mežiem*. 30. maijs bija pirmais datums. Grūtības ir tajā, ka par šādu pasākumu nevaram samaksāt paši vien un piedāvāt to nelielam skaitam. 25 apmeklētāji nosegtu, bet zālē nevaram izvietot. Ļoti labā laikā mūziķiem nebūtu problēmu uzstāties ārā, bet mitrumā instrumenti bojājas.”

Ilga domā, ka pirmo koncertu varētu rīkot jūnijā. „Muižas vienmēr bijuši kultūras centri – tajās rīkoti koncerti, gadsimtiem kolekcionēta māksla. Man gribas to atjaunot un cilvēkiem parādīt, ka viss vēl nav miris, ka tas dzīvo. Mēs esam maza valsts, tomēr daudzim aizbraukt uz Rīgu ir par dārgu, tādēļ daļa sabiedrības laukos paliek bez iespējas baudīt mākslu. Esmu pārliecināta, ka laukos ir potenciāls un enerģija, lai dzīvotu skaistāk. Eiropā sen vērojama tendence, ka jaunas ģimenes no pilsētām izbrauc, jo vēlas dot labāku startu dzīvē saviem bērniem.”

Ilga ļoti lepojas ar parku un dārzu. Tas ir dzīvs – ar to jāaprunājas, bet tas arī jākopj.

„Pēdējos divos gados mainījusies pašvaldības attieksme pret ceļu labošanu. No Kuldīgas izbrauc speciālists, pēta un iedziļinās. Man vairs nevajag tērēt tik daudz enerģijas, lai sūdzētos un pieprasītu to, kas patiesībā pienākas. Uz asfaltu neceram, tomēr situācija uzlabojusies.”

Maras muižā tāpat kā Ēdoles, Rundāles, Versaļas un citās pilīs telpas izvietotas anfilādē jeb uz vienas ass, veidojot caurskatāmību no viena gala līdz otram.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

(Nobeigums. Sākums 26. maijā.)
Dainas Girvaites teksts un foto

VIEGLĀ CEĻA dienasgrāmata

Par Svētā Jēkaba jeb Santjago ceļu Spānijā sarakstīts daudz, taču katra pieredze ir citāda. Mūsējā varētu noderēt tiem, kam visu patīk darīt ar prieku un vieglumu, jo mums laimējās – ar grūtībām nesaskārāmies.

Otrais ceļš – *Camino Portugues* (pēc gada)

Senjora mārketingis

5. diena Kaldasa de Reisa – Pontesuresa (ap 13 km).

Sv.Jēkaba ceļa mārketingis – pa ceļu pretējā virzienā nāk seniors (varbūt senjors) Hulio, kurš katram izsmeloši stāsta, ka pēc 3 km, ejot pa tādu un tādu ceļu, būs bārs (kaut to nevar neieraudzīt un citu nav), ka tur viss būs lēts (kaut lēts te ir viss, turklāt tā ir vienīgā iespējamā brokastu vieta), ka tur būs zīmogs (tas ir katrā bārā), tualetes būs par brīvu (kā parasti). Bet Hulio nav slinks to visu reklamēt.

KAM MAKSĀT?

Kad aprūkst dziedamā repertuāra, tad zem citronkokiem – *ruk-ruk, sivēns nāk...* Skaistas cūciņas ganās aiz žoga, un galīsiesi ņem kartupeļus. Gandrīz aizejam uz Padronu. Mums ir lieka diena (lidmašīna tikai sestdien), negribas aiziet par agru. Tāpēc esam mazā ne-ciematīnā, kurā ir tikai baznīca, liela fabrika *Nestlé*, grausti, uzreiz neatrodama romiešu civilizācijas paliekas un tīrs, mīlīgs alberģis ar līdz galam vaļā durvīm, bet bez darbiniekiem. Kāda Jolanda atstājusi zīmīti – sak', izvēlies gultu, kura patīk, un lieto virtuvi un dušu! Kamēr pastaiģājam pa apkārtni, uzradušies arī palagi, bet Jolandas kā nav, tā nav. Kā lai samaksā?

Grāvjos kallas un hortenzijas

6. diena Pontesuresa (ne vairāk kā 10 km).

Pa ceļam Sv.Jēkaba baznīca Padronā, kurā glabājas senais akmens

stabs, pie kura bijusi piesieta laiva, kurā vests mirušais apustulis. Šodien saule un atspirdzinošs vējiņš. Grāvji pieauguši pilni kallu un hortenziju – tas jau ierasts. Pēc kalendāra sākas vasara, bet atvaļinājums gan iet uz beigām. Padronā vienkārši nedrīkst neēt spāņu populāros *pimientos de Padrón* (mazus zaļus pipariņus, grilētus ar sāli) – ne tikai tāpēc, ka tie ir ārkārtīgi garšīgi, bet arī tāpēc, ka esam to izcelsmes vietā.

CAURI AITU UN KAĶU CIEMAM

Tā kā marmora un granīta te vairāk nekā dubļu, var pasūtīt savu skulptūru ar sarullējamu paklājiņu uz pleciem vai bez, ko mājās aizvest. Tas, kā jāuzvedas Santjago ceļā, ir infografikā uz akmens sētas uzsprausts. Ejam cauri aitu un kaķu ciemam, viens smuks un gaumīgs alberģītis jānuzāļu pļavas malā, bet tas mums vēl par agru. Tā viena liekā diena mūsu gājienu padarījusi pavisam laisku un relaksētu. Nākamais parādās alberģis *La Calabaza del Peregrino* (Svētceļnieka ķirbis – spāņu val.), jo senos laikos ūdeni Sv.Jēkaba ceļa gājēji nesuši izzāvētos ķirbju traukos. Miers un harmonija, arī suņam dakstiņu jumts būdiņai uzlikts. Galīsiesi zupa un grilēti gurķi.

PILS, KURĀ JĀIEIET

Tuvumā unikāls objekts – *Pazo de Faramello*. „Šī pils ir tāda, kurā tie, kam tur jāienāk, ienāks!” teicis grāfs Gonzalo, pils īpašnieks daudzās paudzēs, pats bijis advokāts Kanādā, bet pēc tēva nāves atgriezies ģimenes īpašumā, un nu tā uzturēšana ir viņa vienīgā nodarbošanās. Tur bijusi papīrfabrika, un Sv.Jēkaba ceļš gājis cauri, ir kapela, tur ir viss visnenākais, lielākais un vērtīgākais Galīsijā, ir ķeltu kulta

vietas un kristiešu svētvietas, un apustulis Jēkabs tepat nests, un trīs kaķi te dzīvo: Flī, Apače un Čerokī. Vēl arī suņi, kurus palaidīs brīvi skriet pēc tūristu laika beigām. Vīna un liķiera darītava, ūdenskrītumi, sakura, kamēliju meži, franču un angļu stila dārzi. Jūsmīgais dārznieks neko nedrīkstot mums stāstīt, jo visu stāstīšot tikai jaunais un apburošais saimnieks, un katrs pirms laika pateikts vārds varot šo burvību sabojāt. Sudraba trauki un vecvecāku portreti gleznās. Mājā (pilī) iekšā fotografēt aizliegts. „Kāpēc nav uzgleznots tavs portrets, Gonzalo?” prasa kāda spāņu dāma, piļu apceļotāja. Īpašnieks atbild, ka viņš vēl neesot tik vecs. Večiņa ar draudzenēm nospriež, ka tad, kad tur būs Gonzalo portrets, viņu gan jau vairs nebūs. Viņam esot draugs latvietis, kuram ir neizrunājams vārds (Mārtiņš), tas dzīvojot Pontevedrā. Sūnaini koki un nispero auglis no paša grāfa dārza (tas tagad izdzinis saknes puķupodā man mājās).

Pase zīmogu pilna

7. diena. No Faramello uz Santjago (kādi 15 km).

Vēl spriedelējam, vai ceļš pilsētā ievēdīs pa industriālo poligonu vai meža taku. Laiks ir ideāls, no putnu dziesmām ausis krīt ciet, ceļotāja pasē maz vietas zīmogiem palicis. Vai tie, kuri iet nevis 100–150, bet 600 un 800 kilometrus, iegādājas vairākas svētceļnieka pases?

Ienākam Sv.Jēkaba katedrāles pagalmā, šoreiz tā vēl krāšņāka, jo to neaizsedz celtniecības stalažas, taču remontdarbi notiek iekšienē. Mums acu priekšā jau viss iepriekšējā reizē izbaudītais greznums un skaistums – tas nav aizmirstams. Un viss – ceļš atkal galā...

Santjago de Kompostela. Apraksta autore Daina Girvaite ar ceļabiedriem Ivetu Vēru: „Arī otrajā reizē finišā pie Svētā Jēkaba katedrāles esam ar tikpat spēcīgām emocijām.”

Svētceļnieka pase ar zīmogiem.

VARBŪT VĒL... KAŅU KAD

Tomēr nav vēl viss – atkal birojā stāvam rindā, lai saņemtu kompostelu (apliecinošo dokumentu). Pagājušajā reizē domājām, ka varbūt vēl kādreiz dosimies šajā ceļā vēlreiz, bet šoreiz jau pētām karti, cik vēl daudz ir neapgūto ceļa variantu 150 km rādiusā. *Camino Inglés* (Angļu ceļš), tad tas īsais no Finisterras vai uz to u.c. Bet tagad būs atkal jāpierod, ka dzīvē ceļu nerādīs dzeltenās bultas un gliemežvāki.

Putnubiedēkļi arī Spānijā ir putnubiedēkļi.

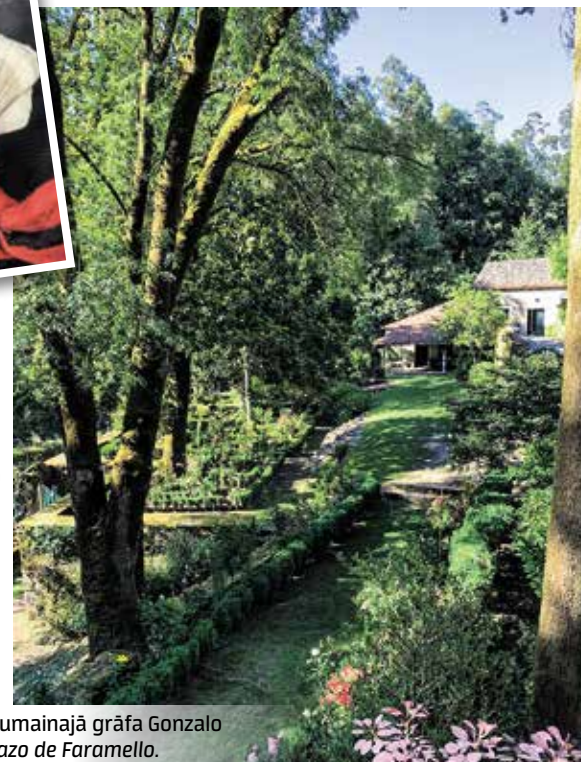
Talisman.

Sivēni citronkoka pavēni.

Padronas pipari un skats no kafējnīcas galdiņa.

Ieskats noslēpumainajā grāfa Gonzalo dārzā muižā Pazo de Faramello.

Jelgavnieks ar Kuldīgas saknēm

Būvzinieris, deļotājs no matu galiņiem līdz papēžiem, autofotoorientēšanās piekritējs un regulārs *Stipro skrējiena* dalībnieks. Kurzemnieks sarunājas ar jelgavnieku OSKARU VĪTOLIŅU, kura pagātne un, iespējams, arī nākotne ir cieši saistītas ar Kuldīgu.

2013. gads. Latvijas Lauksaimniecības universitātes Lauku inženieru fakultāte absolvēta būvniecības specialitātē.

Dzimis, audzis Kuldīgā, bet pārcēlies uz Jelgavu.

Jā. Visa bērnība pagājusi Kuldīgā, bet, sākot ar studiju laikiem, ikdienā pāiet Jelgavā. Kad sāku studēt, vēl intensīvi braukāju uz Kuldīgu, jo, mācoties pirmajā kursā, turpināju deļot *Ventā*, bet tas pamazām tika atmests, jo aizvien vairāk laika tika pavadīts Jelgavā. Pēc mācībām iekārtoju pats savu dzīvesvietu un nu jau esmu kārtīgi nogruntējis Ozolniekos.

Vai esi iedzīvojis?

Jā, principā man patīk šī pilsēta, bet es vienmēr piebilstu, ka esmu no Kuldīgas, ka tur ir manas saknes. Man patīk tur atgriezties, vismaz reizi mēnesī aizbraucot pie vecākiem. Man patīk Kuldīga, un es labprāt tur pavadītu vecumdienu. Iespēju neizslēdzu. Šobrīd gan ne, jo nav noslēpums, ka jaunie cilvēkiem noteicošās ir darba iespējas.

Kāpēc Jelgava?

Es par to esmu domājis un atbildi tā arī neesmu guvis. Kāpēc Jelgava, kāpēc būvniecība? Iesniedzu dokumentus universitātēs gan Rīgā, gan Jelgavā. Jelgavā vēl pie tam gan uz mērnikiem, gan būvniecību. Rīgā netiku budžeta grupā, bet Jelgavā mani pierunāja iet uz būvniecību. Kā? Arī tur jānācās algotības pamatprincipi. Tā tika nošauti divi zaķi ar vienu šāvienu. Iespējams, lielu lomu nospēlēja tas, ka man vienmēr ģeometrija ir bijusi tuva, un manā būvzinieņa profesijā tas nav mazsvarīgi.

Ja runājam par darbu, darīts ir daudz kas. Pamatskolas un vidusskolas laikā strādāju vasarā dažādās vietās, kur vien tētis varēja mani un brāļi *iefrēt*. Pirmais algotais darbs bija autoservisā, tad citā vasarā bijām palīgstrādnieki pie jaunās katlumājas būvniecības. Vairākas vasaras palīdzējām tētīm noliktavā būvniecības veikalā *K-rauta*. Vienu vasaru strādāju pie privāt-

2017. gads. Ar būvkonstrukciju projektēšanas biroju *KasunK.studija* uz vienas no jaunajām *Daugavas* stadiona tribīnēm. Tribīņu celtniecības projektā izstrādāta būvkonstrukciju daļa.

2009. gads. *Venta* izdeļo daļļu no uzveduma *No sirsniņas sirsniņai* Jāņu ielīgošanas koncertā Liepājas ielā.

mājas pamatu izbūves. Laikam jau būvniecība kaut kā zemapziņā bija iesēdusies, un varbūt, daudz nedomājot, studijas izvēlējos tādas. Studēļot vienu vasaru aizvadīju pie zivju apstrādes rūpnīcas būvniecības Alsungā, tur bija arī pirmā prakse. Piekto kursu sākot, ir jāiziet pirmsdiploma prakse. Tā ir lielā prakse četru mēnešu garumā, pēc kuras nereti studenti uzņēmumos arī paliek. Es tajā laikā sāku darba gaitas gan būvkonstrukciju projektēšanas birojā, gan Lauku inženieru fakultātes (tagad Vides un būvzinātņu fakultātes – red.) arhitektūras un būvniecības katedrā par laboratorijas vadītāju. Abās vietās strādāju joprojām un pirms trim gadiem pielīku vēl vienu amatu klāt – pasniedzu studentiem rasēšanas datorprogrammas *AutoCAD* apguvi.

Vai tas tev patīk? Vai ir sapņu profesija?

Es laikam tā netīktu, bet nav tā, ka nepatīk. Ir cilvēki, kuri uz darbu iet ar sakostiem zobiem. Mani viss apmierina. Tām lietām, kas ir tuvākas sirdij, atliek laiks pēc darba.

Piemēram, deļošana?

Jā. Tā man vienmēr bijusi sirdij tuva. Pirmā saskare ar tautas deļām bija bērnu deļu kolektīvā *Stariņš* pie Zitas Serdantes. Zita un daži viņas palīgi, Zanda Mūrniece, Inīta Saleniece ielīka diezgan lielus pamatus deļas mākslā. To novērtēju tikai pēc tam, kad biju sācis deļot Tautas deļu ansambli *Kalve* pie Guntas Skujas, kur deļoju vēl šodien. Gunta turpināja mani audzināt un ļāva tautas deļām pācelties citā līmenī. Ja *Kalvi* esmu piedalījis ļoti daudzos lielākos un mazākos pasākumos. Bijuši vairāki Latvijas Deļu svētki ar *Stariņu*, *Ventu* un *Kalvi*, vairāki Studentu deļu svētki *Gaudeamus*, vairāki festivāli *Baltija deļo* starp Baltijas lauksaimniecības universitātēm, uzvedums *No sirsniņas sirsniņai* ar *Ventu*, uzvedumi *Lec, saulīte, Grezdenus mijot*, Latvijas simtgades koncerti un citi pasākumi. Ja saskaitītu visas uzstāšanās kopš *Stariņa* laikiem, sanāktu diezgan liels skaitlis. Vēļ jāpieskaita visi ārzemju ceļojumi: Ungārija, Vācija, Turcija, Kīpra, Armēnija, Melnkalne, Gruzija. Deļojot ir piedzīvots un

2016. gads. Pēc *Stipro skrējiena*.

2018. gads. *Kalves* kolektīvs deļu skatē Jelgavā (deļo Ir 1873. gads, dimd Rīgā).

iegūts ļoti, ļoti daudz. Jāsaka liels paldies maniem vecākiem Antrai un Valdim, kuri mani aizveda uz deļošānu, ar ko esmu aizrāvēis nu jau divdesmit gadus.

Vai vēl kaut kas tevi aizrauj?

Ir ļoti žēļ, ka atmests volejbols, ar ko aizrāvos no septītās klases. Skolas laikā tas bija tikpat svarīgs kā deļošāna. Kad sāku studēt, sapratu, ka nespēju visu vairs apvienot, jo trenīni un mēģinājumi sakrita gandrīz vienlaikus, un jābrīnās, kā sākumā es to spēju apvienot. Tad arī tika pieņemts lēmums par prioritātēm. Māksla ņēma virsroku.

Vēļ savulaik patīka autofotoorientēšanās. Pirms vairākiem gadiem ar draugiem izbraucām visus posmus dažādās Latvijas vietās, un sezonas kopvērtējumā starp 60 komandām mēs bijām septītajā vietā. Toreiz kaut kā ļabi izdevās.

Tev ir brālis Jānis. Ar ko viņš nodarbojas?

Jā. Arī viņš pēc studijām dzīvoja Jelgavā un strādāja *Latvijas pienā*. Tad pārcēļās uz Bausku, bet nu ir atradis darbu *Ādažu čīpsos*. Tā viņš kļuvis par ādažnieku. Vecāki mums ir Kuldīgā, nu jau piecus gadus apsaimnieko savu māju un strādā būvniecības namā *Kurši*.

Vai vecāki nemēģina dot māļiens, ka jāatgriežas?

Nē. Tā lietas kā uzticēšanās, jo viņi ļauj darīt to, kas mums patīk, un tur, kur mums ir ļabi. Protams, viņi ļaipni gaida atpakaļ, bet tādu uzstādījumu neliek. Mamma Antra dzimusi Kalsnavā, Madonas pusē, un, iespējams, tas ir tādēļ, ka pati nāk no citas vietas Latvijā. Viņi

saprot, ka svarīgas ir darba iespējas. Ādaži, Jelgava ir daudz tuvāk Rīgā, līdz ar to darba iespējas lielākas. Jā, protams, žēļ, jo skaidrs, ka Kuldīgā dzīve ir daudz mierīgāka, lētāka nekā lielpilsētās, bet diemžēļ mūsdienās daudzi dzīvesvietu pielāgo darbavietai. Tam vajadzētu būt otrādi.

Kā ar ģimenes lietām?

Oficiālas ģimenes vēl nav, bet esmu kopā ar mīļoto sievieti Aneti – dzīvojam un baudām dzīvi. Viņa pašā sākumā izteicās, ka viņai, ļai arī pati ir no Saldus, ir divas mīļākās pilsētas: Kuldīga un Jelgava. Sanāk, ka ar mani viņa var izbaudīt abas.

Anete ir mākslas cilvēks. Pēc vidusskolas un mūzikas skolas beidza Jāzepa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolu, pēc tam Latvijas Mūzikas akadēmijā dzeļa nodaļu, tūļit beigs maģistrantūru Latvijas Kultūras akadēmijā, šķiet, kultūras menedžmentu un radošās industrijas. Māca saksofona spēli bērniem mūzikas skolā, pati spēļ Zemesardzes orķestri, saksofona kvartētā *Nex/It Move* un piespēļ arī citos orķestros, bigbendos un ansambļos. Arī viņa bijusi deļotāja Saldus *Kursā*, pēc tam Rīgas Tautas deļu ansambli *Līgo*.

Tā, lūk, mēs kopā baudām gan mūziku, gan iemīļotās vietas. Kuldīga pašlaik ir tā pilsēta, kas patīk visiem. Jo sevišķi tagad, kad ir saņemta, atjaunota. Par atgriešanos pie dzimtajām saknēm nekad nesa-

Alberts Dinters
Oskara Vītoliņa arhīva foto

MANS VAĻASPRIEKŠ

Ja gribi dzīvi ar rozīnīti

Patrīcija Junkere ir Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 10. klases skolniece, kura, dzīvojot Turlavas pagastā, brīvajā laikā spēj apvienot dažādas aizraušanās. Tās rada prieku pašai un spēj iepriecināt arī citus.

Kādas ir tavas ārpuskolas nodarbes?

Man to ir daudz, taču galvenā ir dziedāšana – popgrupā *Putas* un arī solo, un par to pasakos savai skolotājai Agnesei Čīcei. Dziedu kopš bērnudārza aptuveni no piecu gadu vecuma. Man toreiz ļoti patika mūzikas stundas, un biju centīga. Skolotāja apgalvo, ka biju nopietna un vienmēr esmu gribējusi stāvēt tuvāk klavierēm. Atceros, ka pirmais konkurss, uz kuru viņa mani aizveda, bija *Mīldziesmiņa* Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā. To rīko katru gadu, taču šogad tas notika, dalībniekiem iesūtot savu dziesmu videoformātā. No tās reizes, kad piedalījies konkursā, turpināju dziedāt un pēc 2013. gada *Putu* vasaras nometnes sāku dziedāt arī šajā popgrupā.

Vēl darbojos līnijdeju grupā *Jautrie zābaciņi* – paldies skolotājai Gintai Jasinskai. Daru to apmēram piecus gadus. Sāku pavisam nejauši: aizgāju uz nodarbībām Turlavas kultūras namā un deju joprojām.

Kuldīgas vieglatlētikas manēžā apmeklēju fiziskās sagatavotības treniņus pie treneres Sintijas Grišules. Sportoju arī kopā ar draugiem un brālēniem, spēlējot futbolu, basketbolu un volejbolu, taču to vairāk daru vasarā.

Divus gadus Kuldīgas jauniešu mājā apmeklēju fotopulciņu pie skolotājas Lauras Gudzinskas, kura iemācīja uz fotogrāfiju skatīties citādi. Man ļoti patika tur iegūtā pieredze, un es vēlētos, lai nodarbības atsāktos.

Šī Patrīcijas fotogrāfija bijusi izstādē Kuldīgas jauniešu mājā. Ar datorapstrādi palīdzējusi skolotāja.

Kā tu paspēj visu savienot, nedzīvojot Kuldīgā?

Dejas notiek manā pagastā – Turlavā. Kad mācījos tur pamatskolā, bija vieglāk apmeklēt dejas, bet grūtāk ar dziedāšanu – jābrauc uz Kuldīgu. Tagad bija otrādi: šogad mācījos pilsētā un pēc stundām gāju uz dziedāšanas nodarbībām, taču dejas notika Turlavā. Tāpēc liels paldies ģimenei, kas mani atbalsta gan finansiāli, gan psiholoģiski. Lai gan esmu diezgan patstāvīga un cenšos ar visu tikt galā, no vecākiem neko neprasot, tomēr viņi vienmēr palīdz. Atbalsts ir svarīgs. Un ir gandarījums, ka vecāki ar mani lepojas.

Vai esi vēlējusies no kāda pulciņa arī atteikties?

Godīgi sakot, jā, taču ne tāpēc,

ka nepatīktu tas, ko daru, bet tādēļ, ka slodze par lielu un liekas, ka nevaru visu pagūt. Bet nekad nav bijis tā, ka nevēlētos kādu nodarbību apmeklēt.

Kāda hobijiem ir nozīme?

Tie dzīvei devuši tādu kā rozīnīti, jo esmu ieguvusi draugus, iemācos ikreiz ko jaunu, taču pats galvenais ir pieredze.

Vai kāda aizraušanās kļūs par tavu profesiju?

Nekad jau nevar zināt, kur ceļš mūs vedīs, taču domāju, ka tās paliks kā vaļasprieks arī pēc vidusskolas.

Kāpēc jauniešiem būtu jāiesaistās pulciņos?

Tu sagādā sev prieku, ja dari to, kas patīk, iegūsti draugus, pieredzi, iemaņas, kuras var noderēt jebkurā situācijā.

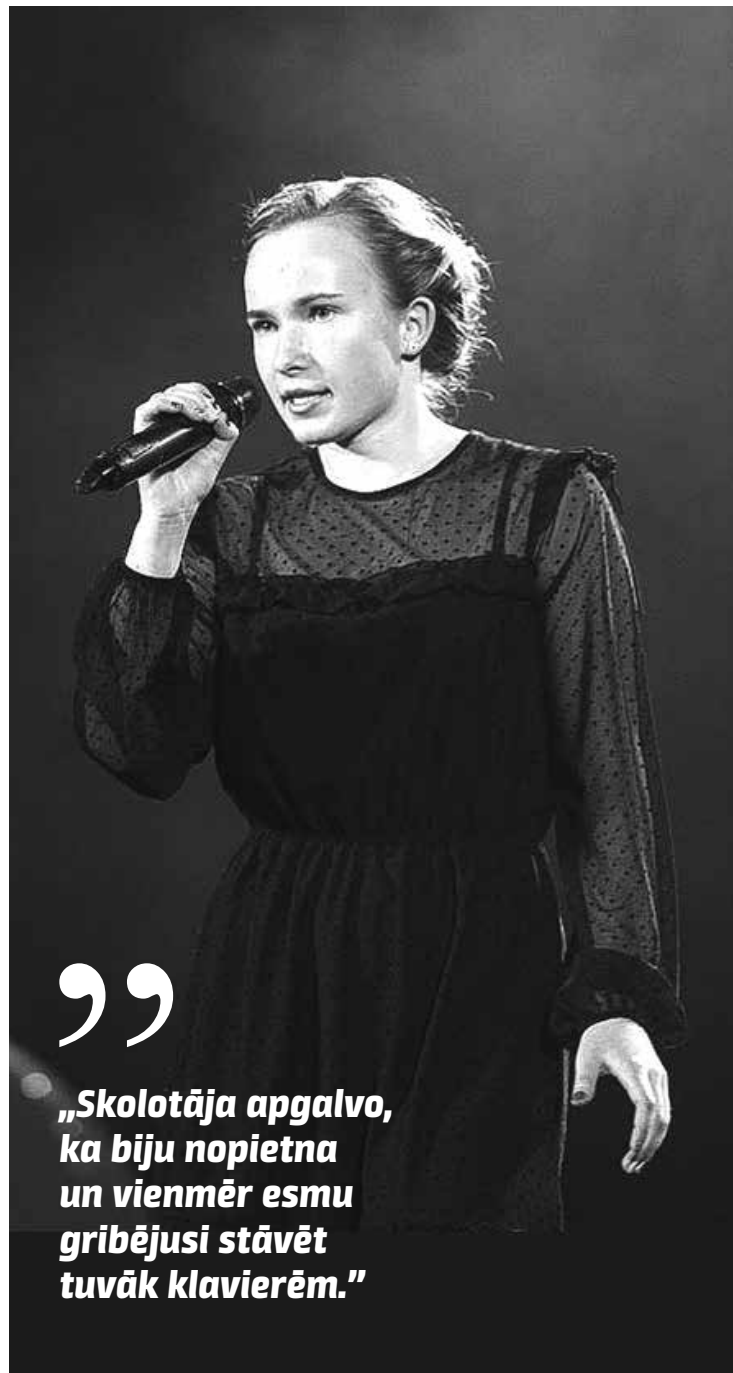
Kā hobiji tevi mainījuši?

Es esmu kļuvusi neatlaidīgāka, tiecos uz mērķi, jutos daudz drošāka uz skatuves un esmu kļuvusi atvērtāka. Esmu ieguvusi arī dažādas godalgotas vietas, diplomus, medaļas, kausus, taču tas nav galvenais. Man svarīgi, katru reizi uzstājoties, darīt tā, lai justu gandarījumu un radītu prieku klausītājiem, skatītājiem.

Vai ārkārtējā situācijā, kad nodarbības nevarēja apmeklēt, tev to nepietrūka?

Jā, kad nebija iespējas darboties tik aktīvi, sapratu, cik ļoti man tā pietrūkst.

Ieva Mārsija Jurēvica
(Jauno žurnālistu skola)
Patrīcijas Junkeres
arhīva foto

”

„Skolotāja apgalvo, ka biju nopietna un vienmēr esmu gribējusi stāvēt tuvāk klavierēm.”

Dziedāšanas konkursā *Pērju lietus* šogad Liepājā Patrīcija Junkere izpilda grupas *Opus Pro* dziesmu *Tu un es*.

PADOMS

Ko māca suņu skolā?

Labas uzvedības skola sunim Saldū brauc arī uz Kuldīgu. Ko tajā māca, un kā nodarbības notiek?

Stāsta Labas uzvedības skolas pārstāve Ginta Lešinska: „Mūsu skola piedāvā apmācību Saldus, Skrundas un Kuldīgas novadā. Katram sunim tiek pielāgots savs mācību plāns. Sākumā pārsvarā individuāli strādājam dzīvniekam pazīstamā vidē – mājās vai ierastajā pastaigu vietā, lai vieglāk uztvert jauno uzvedības modeli. Ir tādi treneri, kuri strādā tikai laukumos, un bieži gadās, ka to, ko tur iemācījies, suns aizmirst. Tāpēc mācības labāk sākt pazīstamā vietā.

Kad pamati apgūti, suns ir gatavs mācībām svešās un publiskās vietās un reālās situācijās, kā arī kopā ar citiem nelielās (2–4) dzīvnieku grupās socializācijas nolūkos. Apmācībām ir trīs līmeņi – viena, divas un trīs zvaigznes, par ko suns arī saņem diplomus. Tiek lietota pozitīva, zinātnē un psiholoģijā balstīta, viegli saprotama treniņu metode. Sunim un saimniekam pats svarīgākais ir nodibināt saikni un cieņu, jo ne velti ir teiciens: „Suns ir cilvēka labākais draugs.” To var sasniegt nevis ar drastisku dresūru, bet gan ar šādu audzināšanas modeli un izpratni. Būtībā vienlaikus ar mājas mīluli mācām arī tā saimnieku.”

Ja maina uzvedību

„Mums mājās kādreiz bija vācu aitu suns (jauktenis). Kad kļuva vecs, nespēcīgs un daudz slimoja, paņēmām otru sunīti, arī bezšķirnes. Vecais atlaba, sākumā izskatījās, ka ar kucēnu sadraudzēsies, iemācīs savas dzīves gudrības, tomēr bieži vien abi kāvās. Pagājuši trīs gadi, vecais suns nomiris, bet jaunais mainījis uzvedību un kļuvis grūtāk valdāms. Ko darīt?”

Labas uzvedības skolas pārstāve Ginta Lešinska: „Ja suns agresiju izrādīja arī pret veco suni, tas nozīmē, ka viņš nevis kļuvis dominējošs un nevaldāms pēc vecā suņa aiziešanas, bet gan tāds jau ir bijis sen. Iespējams, tagad tas izpaužas vairāk, jo tas ir vienīgais suns mājās, uzskata sevi par priekšnieku. Šādas situācijas grūti komentēt, suni nesatiekot, jo agresijas veidi ir dažādi. Noteikti būtu jāsāk suni mācīt no pašiem pamatiem – nav svarīgi, ka tam jau trīs gadi. Jāievieš ikdienas rutīna, tādējādi saimniekam suņa acīs iegūstot autoritāti, – to panāk gan ar paklausību, gan spēli.

Ginta Lešinska ar amerikāņu Stafordšīras terjeru Rafu.

Tad, kad jūtams, ka suns saimniekā ieklausās, būtu jāsāk uzmanīga socializācija – sākumā ar vienu nosvērtu pretējā dzimuma pārstāvi, un tikai tad, kad no suņa puses nav pilnīgi nekādu agresijas izpausmju, var sākt ļaut tikties arī ar citiem suņiem.”

PASAULĒ

Kas tā par vietu?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

181. kārta

Megalītu piemineklis, ko izveidojis latviešu akmeņkalis Edvards Liedskalniņš. Tas sastāv no vairākiem, pārsvarā koraļļu kaļķakmens megalītiem, kuri katrs sver vairākas tonnas. Tas celts apmēram no 1920. līdz 1940. gadam kā veltījums dzimtenē palikušajai līgavai. Pēc izveidotāja nāves 1951. gadā šī vieta kļuvis par tūrisma objektu. 1984. gadā iekļauta ASV Nacionālajā vēsturisko vietu reģistrā. Pats autors līgavu saucis par Mīloto Sešpadsmit (*Sweet Sixteen*), un 1986. gadā amerikāņu rokmūziķis Billijs Aidols, iedvesmojoties no šīs vietas apmeklējuma un stāsta par līgavu, uzrakstījis dziesmu *Sweet Sixteen*, kuras videoklips filmēts tur. Kas tā par vietu, un kur tā atrodas?

Atbildi gaidām līdz **11. jūnija 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

180. kārtas atbilde: Liona, Francija.

Pareizi atbildējuši: Inese Midrijāne, Vineta Kondraņicka, Rasma Stepe, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Guntars Pirtnieks, Anda Pirtniece, Mārcis Kaltiņš, Ingars Neimanis, Aija Usne, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš, Ojārs Silkans.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

24. jautājums

Kur atrodas šis pils?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēla redzamo līdz **11. jūnija 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

23. jautājuma atbilde: zivaudzētava *Pelči*.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Gunta Grundmane, Ojārs Silkans.

DABA

Vai vari atminēt, kas tas ir?

23. kārta

Pasaulē sastopams apmēram 6000 šī kukaiņa sugu, Latvijā – 62. Pieauguša īpatņa ķermenis parasti ir gandrīz apaļš, izliekts, īpaši augšējā daļa, reizēm ķermenis var būt puslodes veida, retāk – maz izliekts. Apakšējā ķermeņa daļa ir plakana vai mazliet izliekta. Tas ir gan plēsējs, gan augēdājs, gan sēņēdājs. Tam ir svarīga praktiska nozīme, jo vairums sugu ir plēsēji, kas iznīcina laputu, lapu blusīnu, bruņutu, tripšu, tīklērces un lapgraužu kāpurus, kā arī citus posmkājus un ir dabiski to skaita regulatori. Šādas īpašības ļauj plaši tos izmantot bioloģiskajai augu aizsardzībai. Latvijā sastopamie dzīvo aptuveni gadu vai mazāk. Lidojot kukainis spārnus vēzē 85 reizes sekundē. Dzīves laikā tas var notiesāt pat 5000 kaitīgo laputu! Briesmu brīdī tas no kāju locītavām izdala uzbrucējam nepatīkamu šķidrums vai tēlo beigtu. Tas ir bijis gan Latvijas nacionālais, gan gada kukainis. Kas tas ir?

Atbildes līdz **11. jūnija 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

22. kārtas atbilde: kartupeļu lapgrauzis jeb Kolorado vabole.

Pareizi atbildējuši: Rasma Stepe, Guntis Obodņikovs, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Guntars Pirtnieks, Anda Pirtniece, Sarmīte Rožkalne, Gunta Folkmane, Aija Usne, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Ojārs Silkans, Jānis Kviesis.

JOKI

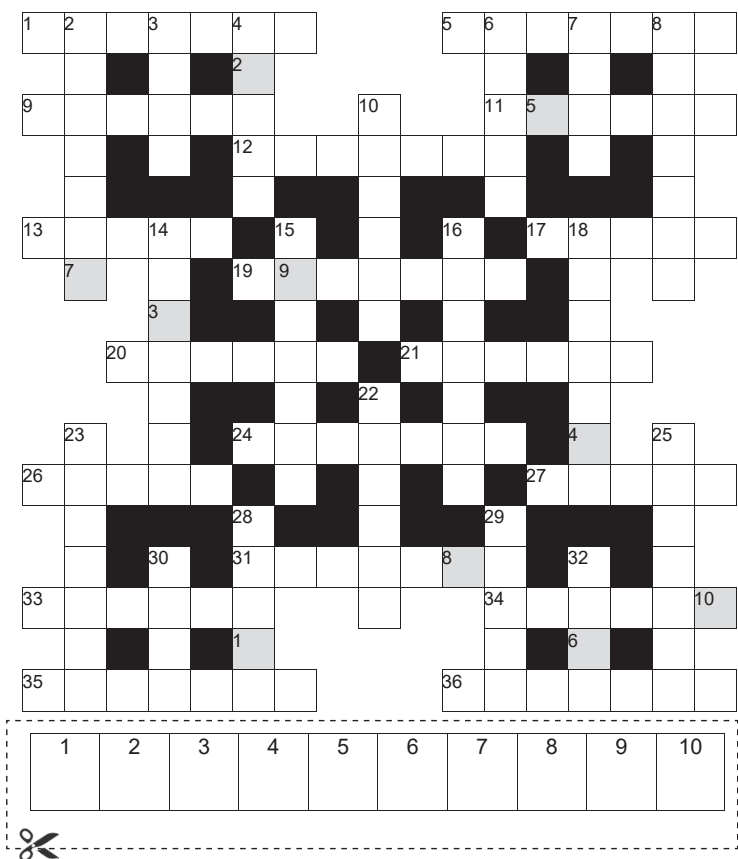
Laiku pēc desmitiem vakarā mūsu ģimenē sauc šādi: „Apskatīsim, ko mēs šodien vēl neesam apēduši pa tīro!”

- Labdien, vai ekstrasesns?
- Jā.
- Vai varētu pie jums pierakstīties uz trešdienu?
- Nē.
- Kāpēc?
- Otrdien jūs salauzīsiet kāju.

Nekādi nespēju izlemt, kur pavadīt savu nākamo atvaļinājumu – viesistabā vai guļamistabā.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi **Agita Ļeontjeva**.

Risinājumu gaidām līdz **11. jūnijam**.

Horizontāli 1. Francijas prezidents (1977). 5. Mimozu dzimtas krāšņuma koks vai krūms ar plūksnaini saliktām lapām, bieži ar dzelozņainiem zariem, ziedi dzeltenī vai balti. 9. Priekšlaicīga grūtniecības izbeigšana. 11. Uguns gars, ko attēloja kā plēsīgu putnu vai ugunsplāvēju pūķi slāvu mitoloģijā. 12. Āzijas tautu metāla sitamais mūzikas instruments. 13. Augstprātīgs, iedomīgs cilvēks. 17. Gliemežvāki, rotaslieta un maņķis līdzeklis Āzijā, Āfrikā, Eiropā. 19. Svinīgs, liriski episks skaņdarbs solistiem, korim, orķestrim 20. Romiešu dramaturgs (170. – ap 90. g. p.m.ē.). 21. Īpaši ierīkots laukums, celtnes, telpa apmācībai jāšanā, treniņiem, sacensībām jāšanas sportā. 24. Izraēlas vienpalātas parlaments, ko ievēl uz četriem gadiem. 26. Daudzgadīgs graudzāļu dzimtas augs ar garu stiebru un gariem ložņu sakneņiem. 27. Trauks, kurā ietilpa ceturtdaļlitra degvīna. 31. Krievu viduslaiku leģendās un folklorā – akmeņu akmens, zemes centrs, kam piemita sakrāls un dziednieciskas īpašības. 33. Sevišķi garšīgs, izmeklēts ēdiens, dzēriens. 34. Pirmā atklātā aptumsuma maiņzvaigzne. 35. Cilvēks, kas kaujas; dauzoņa. 36. Divu neironu saskares vieta, nerva un muskuļa saskares vieta.

Vertikāli 2. Senais nosaukums Britu salai bez Īrijas. 3. Piektā lielākā aglomerācija Eiropā, Vācijas rietumos. 4. Upe Grieķijā, augštece Bulgārijā, ietek Trāķijas jūras Tasas šaurumā. 6. Poētisks Kurzemes nosaukums. 7. Slāvu tautu valdnieka tituls. 8. Dienvidamerikas un Vidusamerikas indiāņu tautu mitoloģijā – dzīvnieks, kas simbolizē valdnieka varu, auglību un zemi, ir cieši saistīts ar garu pasauli. 10. Ezera salaka. 14. Liela daudzai laiva (parasti uz karakuģiem komandas pārvadāšanai). 15. Pozitīvi lādēts jons. 16. Saturna pavadoņi. 18. Lampas apsegs, kas atstaro un virza gaismu vai mazina tās spilgtumu. 22. Kaulaudu iekaisums. 23. Pilsēta Kurzemē. 25. Jūdaismā, kristietībā un islāmā nemateriāla saprātīga augstāka būtne, ko radījis Dievs un kas kalpo par Dieva un cilvēku starpnieku. 28. Amatpersonu, triumfatoru u.c. saraksti, ko veidoja priesteri Senajā Romā. 29. Jūrmalas pilsētas daļa. 30. Stiprs alkoholisks dzēriens, ko iegūst no cukuriedru sulas vai melases. 32. Dievišķas izcelsmes īru karotājs ķeltu mitoloģijā.

Pareizā atbilde: ELEKTROAKUSTIKA.

Atbildes. Horizontāli 1. Reitingis. 5. Popkorns. 11. Defektīvs. 12. Impulss. 13. Krāslis. 14. Etiķis. 15. Bezē. 17. Leikoze. 19. Melodiska. 20. Laji. 21. Marts. 22. Oāze. 26. Kreiseris. 28. Austere. 29. Āmis. 30. Kūtras. 32. Gnoma. 34. Ilegāli. 35. Pastināki. 36. Iespiests. 37. Strimāla. **Vertikāli** 1. Radikāls. 2. Infliācija. 3. Ilkss. 4. Glīvene. 6. Oficiālas. 7. Kopa. 8. Reljefs. 9. Sistēmas. 10. Askis. 16. Odiozs. 18. Onikss. 19. Mēris. 21. Merkūrijs. 23. Ziedošana. 24. Akvāriji. 25. Keramikas. 27. Emīters. 28. Apsusēt. 31. Ripa. 32. Griķi. 33. Māli.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš, Ojārs Silkans. Atmiņjumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Akcent's Salonveikals
Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcent's*.

PĀRDOD

Pārdod **MAZDĀRZIŅU** d/b *Rumba*.
Tālr. 28690422.

Sagatavo savu **SAMPO** kombainu veiksmīgai ražas novākšanai! **SAMPO** kombainu rezerves daļas: **SIKSNAS, SKRIEMEĻI, PĪKI, SEGMENTI, REDUKTORI** u.c. rezerves daļas. **ARMUSS** uzsāk **SAMPO** kombainu izplatīšanu Latvijā. Tālr. 29349640.

Jaunu **B&S 13,5 ZS DZINĒJU**, 490 eiro. Tālr. 26557350.

Pārdod pārtikas **KARTUPEĻUS**. Tālr. 29443507, 29904653.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai. Tālr. 28807400.

AUZAS, kviešus. Tālr. 26064339.

SIA **Vēvers** pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena 120 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 123,20 eiro par paleti. Ir pieejamas granulas **ENplus A1**, 6 mm, ar piegādi Kuldīgā, 196 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 20514042.

Pārdod skaldītu lapkoku **MALKU**. Gata-vojam pēc vajadzīgā garuma un rupjuma. 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 27195825.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Lapkoku **MALKU**. Tālr. 29883311.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

GRANTI, smilti. Tālr. 27101850.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā, braucu klāt. Tālr. 26284210.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tālr. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178.

VĪNGLIEMEŽUS. Tālr. 28165191.

MEKLĒ DARBU

Ir pieredze **DENDROLOĢIJĀ** un ziemciešu audzēšanā. Tālr. 29629185.

VAJADŽĪGI

SIA **Wildwood R** (41203068952) – **ZĀĢĒRA PALĪGI** pastāvīgi visu gadu. Samaksa no 350 eiro. Tālr. 22014338.

SIA **AB Termo** (41203031644) – C kategorijas **AUTOVADĪTĀJS** ar elektrometinātāja iemaņām. Alga 550 eiro (pēc izstrādes). Tālr. 29251774.

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 9,35 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā. Sīkāka informācija pa tālr. 20227843, SIA **ALMA M**, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

PĒRK

SIA **LATEIRA** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties A, B, BE, C, CE, D kategorijas, 95. koda kursiem. Sākums 16. jūnijā. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

SIA **Eko Labumi** 16. jūnijā sāk TR2 kategorijas **TRAKTORISTU APMĀCĪBAS KURSUS**. Kursi notiks SIA **Eko Labumi** mācību bāzē **Apsītes** Pelču pagastā, Kuldīgā novadā. Interesentiem pieteikties līdz 12. jūnijam. Informācija pa tālr. 29452883.

ELEKTRIKA pakalpojumi; motora pārīšana. Tālr. 26279280.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

SIA **Lateira** veic: meža **INVENTARIZĀCIJAS** projekta (taksācijas) izstrādi; cirsma stīgošanu; cirsma novērtēšanu. Tālr. 27030802, e-pasts: info@lateira.lv.

Piegādājam kurināmās **KOKSKAIDU GRANULAS** Kuldīgā un Kuldīgā novadā. Tālr. 25465646.

Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Tālr. 28690422.

Piedāvājam ķēžu **EKSKAVATORA** (5,5 tonnas) pakalpojumus. Tālr. 26046209.

Piedāvā frontālā **TRAKTORA** ar piekabi (16 m³) pakalpojumus. Vedam granti, melnzemi u.c. lietas. Paši uzkrājam. Tālr. 26046209.

PLĀUJ zāli. Tālr. 26640069.

TRIMERĒ un plauj zāli. Tālr. 22103332.

Tīra, remontē **AKAS**. Tālr. 26990277.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Jānim, no mammas atvadoties.
Kaimiņi Ventpils ielā 9

*Atstājiet mani šai vietā,
Kur bērzi un vītoli plaukst,
Kur pļavas izsmaržo rietā,
Kur gājputni rudeņos sauks!
Atstājiet mani šai pusē,
Kur zvaigznes augstā krīt!
Kur iešalko vēji un klusē,
Kad mēness aiz mākoņiem slīd.*

/R.Urtāne./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Arta Pēterona ģimenei, ARTI aizsaulē aizvadot.
SIA **Baltic Vianco Trading** komanda

Skumstam kopā ar ARTA ģimeni, viņu mūžībā pavadot.
Biedrība *Suitu amatnieki*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību AGRITAS ŠPICERES tuviniekiem un draugiem, viņu mūžībā pavadot.
SIA **Stiga RM** kolektīvs

*Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgī vēl pēc tevis sauks.*

/J.Silazars./
Izsakām līdzjūtību Aivaram Raģim.
Tīdes ģimenes

Dzīlās sērās paziņojam, ka mūžībā aizgājusi mūsu mīļā omīte, vecmīte
ILGA ŠTERNBERGA
(07.07.1940. – 05.06.2020.).
Izvadīšana 13. jūnijā 14.00
no Meža kapu kapličas
uz Meža kapiem.
Tuvinieki

W
SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

SIA **LATEIRA**
pērk CIRSMAS,
MEŽA ĪPAŠUMUS.
• Palīdz noformēt dokumentus,
• veic cirsma iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.
Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

KTT **IEPAZĪSTI! IESTĀJIES! IEGŪSTI LABU IZGLĪTĪBU!**
Profesionālās izglītības kompetences centrs
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums
uzņem audzēkņus ar š.g. 1. jūniju:

pēc 9. klases
(mācību ilgums – 4 gadi):
● pavārs,
● konditors,
● automehāniķis,
● loģistikas darbinieks,
● stila mēbeļu modelētājs,
● tūrisma pakalpojumu konsultants,
● viesu uzņemšanas dienesta speciālists.

pēc 12. klases
(mācību ilgums – 1,5 gadi)
bez vecuma ierobežojuma:
● pavārs,
● SPA speciālists,
● mēbeļu galdnieks,
● spēkratu mehāniķis,
● pārtikas produktu ražošanas tehniķis,
● gaļas un gaļas produktu ražošanas tehniķis.

Pieteikšanās elektroniski www.kuldigastehnikums.lv vai klātienē darba dienās 8.00–16.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 31, iepriekš piesakoties pa tālr. 63324082 vai 25631181.

JŪNIJA ERUDĪTS
Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 11. jūnijā 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!
Kas apvienojušies biedrībā Deisus?
Atbilde. Kuldīgas mākslas skolu šogad beigs 21 audzēknis.
Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Gunta Folkmane, Daina Gerente.

SKRUNDAS NOVADA PAŠVALDĪBA (90000015912)
izsludina pieteikšanos uz amatu
BĀRIŅTIESAS LOCEKLIS (Rudbārzu pagastā)
(mēnešalga 543,00 EUR).

Ar amata kandidātam izvirzītājam prasībām var iepazīties Skrundas novada pašvaldībā vai mājaslapā www.skrunda.lv.
Pretendentiem pieteikties līdz 2020. gada 11. jūnijam (ieskaitot), sūtīt norādītos dokumentus: Raiņa ielā 11, Skrundā, Skrundas novadā, LV-3326, vai e-pastā: dome@skrunda.lv ar norādi *Bāriņtiesas loceklis*.
Sīkāka informācija pa tālr. 63331298, 28306821 (Antra Eisaka, bāriņtiesas priekšsēdētāja).

Atceļot ierobežojumus valstī no 1. jūnija,
E.Vignera Kuldīgas mūzikas skola
rīko audzēkņu uzņemšanu.
Gaidīsim 9., 10. jūnijā no 17.00 līdz 19.00 mūzikas skolā.
Prasības: dziedāt divas dziesmas, vēlams, vienu tautasdziesmu.
TIEKAMIES!
Informācijai tālr. 26021992.
<https://likumi.lv/ta/id/313191-par-arkartejas-situacijas-izsludinasanu/>

16. jūnijā no 10.00 līdz 13.00 Mārtiņzālē Kuldīgā
DONORU DIENA.
Līdzī jāņem pase, donora apliecība, bankas konta nr.
Laiņi gaidīti!

Lāzermedicīnas klinika
Kuldīgas veselības centrā,
Ventpils ielā 12, proktologa un vēnu ārsta pieņemšana trešdien, 17. jūnijā, pieņems Dr.Mauriņa lāzermedicīnas klīnikas
ĶIRURGS, FLEBOLOGS, PROKTOLOGS
Dr. INTS BRUŅENIEKS.
Iepriekšēja pieteikšanās uz ārsta maksas konsultāciju pa tālr. **67374747**.
Ar klīnikas privilēģiju karti pieņemšanai **ATLAIDE!**

INTERESANTI

Izvēlīgie ēdāji

ASV *Pediatrics* žurnāls (*Pediatric Journal*) publicējis četru gadu pētījuma rezultātus, kas liecina: ja bērns līdz četrus gadus vecumam nepaspēj pierast pie daudzveidīga uztura, viņš visu atlikušo dzīvi būs izvēlīgs ēdājs, kas turēsies tikai pie iecienītajiem produktiem. Labākais laiks, lai bērnam ēdienkarte paplašinātu, ir tieši līdz četrus gadus vecumam, taču tas jā dara bez emocionāla spiediena un kontroles. Pētījums atklāja, ka izvēlīgie ēdāji reti cieš no liekā svara, taču negatīvais aspekts ir nespēja ar vienvērtīgu pārtiku uzņemt visas nepieciešamās uzturvielas.

SEN

Padarīsim savu pilsētu skaistāku

Pavasariem iestājoties, Kuldīgas pilsētas izpildes komitejas labierīkošanas nodaļa uzsāka spraigu pilsētas izdaiļošanas un apkopšanas darbu. Drīz pēc sniega nokrišanas uzsāka jau esošo parku uzkopšanu un jaunu ierīkošanu, ko lielāko tiesu izdarīja taltu veidā. Esošo apstādījumu apkopšanā visatsaucīgāk piedalījās tieši skolēni, bet jaunu ierīkošanā ar atzīstamām sekmēm strādāja Kuldīgas rajona patērētāju biedrību savienības transporta daļas darbinieki. Vēl jauni pasākumi pilsētas izdaiļošanā tiks veikti, sagaidot Padomju Latvijas 2. gadadienu. Pilsētas

parkos un laukumos uzstādīs divas skulptūras un vienu statuju. Pašreiz parkos veic puķu stādīšanu.

Pārmetumus pelna tikai Kuldīgas pilsētas komunālo dārzniecības, kas neapgādā pilsētas uzkopējus ar piemērotiem puķu dēstiem. Tā, piemēram, vairākkārt ir pieprasīti vienkāršainu atraitnīšu dēsti, bet dārzniecībās dabūjami tikai raibi. Lai mūsu pilsēta svētkus varētu sagaidīt tiešām glīti uzposta, arī dārzniecību kolektīviem jāiesaistās šajā darbā un jānodrošina mūsu apstādījumi ar piemērotiem puķu dēstiem.

Attēlā: strādnieces uzkopj apstādījumus pie rajona kultūras nama.

Padomju Kuldīga, 1952. gada 25. jūnijs

Pasākums *Skrunda rullē!* – kupli apmeklēts

Spītējot lietum, autofotoorientēšanās sacensībās *Skrunda rullē!* piedalījās 47 komandas no Kurzemes.

Visinteresantāk noformēto auto īpašnieki tika pie balvas.

Brīvdienās Skrundā jestrā pasākumā piedalījās tie, kuriem pie sirds iet autofotoorientēšanās. Ievērojot drošību, uz starta izbrauca 47 komandas.

Kā stāsta Skrundas kultūras nama direktore Dita Ņuņēvica, komandas atbraukušas no visas Kurzemes: gan tādas, kas piedalās pirmoreiz, gan tās, kas nav pirmo reizi ar pīpi uz jumta. Sākotnēji paredzētas tikai 25 komandas. Mainoties

ārkārtējās situācijas ierobežojumiem, skaits pieaudzis līdz 50, bet atbraukušas 47. Visā novadā izvietots 30 kontrolpunktu, un pēc organizatoru aplēsēm katrai komandai bijis jāmēro ap 140 km. Dalībnieki sadalīti grupās, kas viena pēc otras palaistas meklēt kontrolpunktus, tā izvairoties no drūzmēšanās. Kontrolpunktos bija dažādi uzdevumi, piemēram, salikt puzzle vai attēlu uzņemt ar kājām gaisā, bet no katras vietas organizatoriem jānosūta komandas foto. Tie saskaitīja, cik komandu katru punktu apmeklēja un vai attēli atbilst noteikumiem. Dalībnieki saņem karti no krodziņa *Rančo*, bet arī par speciālbavām par visatraktīvāk noformēto komandu un auto. Bet kliņģeri kā pateicību par aktivitāti saņēmusi ikviena komanda.

Alberta Dintera teksts un foto

Komandai jāuzņemas selfijs pie katra no 30 kontrolpunktiem.

Informatīvā kampaņa Agresīva braukšana atstāj rētas

Nepamatots risks, autovadītāja prasmi pārvērtēšana, pārgalvīgi manevri un ātrums – tie ir iemesli, kas var novest pie smagām vai pat letālām sekām. Valsts policija (VP) atklājusi informatīvu kampaņu *Agresīva braukšana atstāj rētas*.

Tās galvenā mērķauditorija ir gados jauni un nepieredzējuši braucēji, kuri pieredzes trūkuma un pārgalvības dēļ iekļūst satiksmes negadījumos. Tapis ekspresīvs videoklips, kurā skarbi vārdi skan populārās hip-hopā apvienības *Singapūras satīns* solista izpildījumā.

Kā uzsvēris Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieks Normunds Krapsis, centra SKDS pētījumā, kas tapis pēc policijas pasūtījuma, agresīva braukšana un pārgalvība arī pēc iedzīvotāju domām satiksmes drošības risku ziņā ieņem otro vietu. „Mūsu ekipāžumā ir vairāk nekā 40 netrafa-

rētu automašīnu tieši šim mērķim. Diemžēl soda protokolu skaits 2019. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir audzis par 40%. Ceram uz sabiedrības attieksmes maiņu un to, ka agresīvu braucēju būs arvien mazāk.”

VP informē, ka šogad līdz 15. maijam notikušas 2065 sadursmes, kurās iesaistītas divas vai vairākas automašīnas (vai motocikli), tajās cietuši 444 cilvēki un bojā gājuši desmit. Daļa, iespējams, bijusi agresīvas braukšanas upuri. Kopumā no gada sākuma 6511 satiksmes negadījumos cietuši 1274 cilvēki, smagas traumas guvuši 144. Šogad bojā gājuši 45 cilvēki.

Kampaņu organizē VP kopā ar Ceļu satiksmes drošības direkciju, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu un Drošas braukšanas skolu. Akciju finansē Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

Alberts Dinters

MEKLĒ MĀJAS

Četri puikas un meitenīte

Kuldīgas dzīvnieku patversmē *Mīlās kepinās* pēc saimniekiem skumst vēl pieci kaķēni no tiem 11, kas tika nolikti pie patversmes durvīm.

Melnā meitenīte ar balto zodu labprāt pozē viena.

Šajā grozā saseduši visi četri puikas.

Veterinārārste Marita Līdaka atzīst: nevar apgalvot, ka tie ir četri brālīši un māsiņa. Izskatīties, ka *dāvanā*, kas viņai atstāta, savākti kaķu bērni vismaz no trim metieniem. Kaķi ir droši, draudzīgi un grib draiskoties. Tos cilvēkus, kuri izlems dzīvniekus paņemt, M.Līdaka aicina iepriekš zvanīt (tāl. 26336191) un nākt ceturtdienās 18.00. Lūgums uz patversmi doties tikai tiem, kuri tiešām vēlas kaķēnu, bet ne ekskursantiem. „Vasarās pie manis bieži nāk bērni, lai kaķīšus apskatītu. Pagaidām intereses pēc vien nākt nevajadzētu.”

Inguna Spulniece, Alberta Dintera foto